

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

N. X. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

ΕΤΟΥΣ 1909 - 1910

ΗΤΙΣ Θ' ΑΝΕΓΙΓΝΩΣΚΕΤΟ ΤΗΙ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1911

Τὸ ἔτος τῆς ἐμῆς πρυτανείας, διοξέμενον 15 ὥμερας μετὰ τὴν 15 Αὐγούστου 1909, καθ' ἥν εξερράγη ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις, προελέγετο ἀνώμαλον καὶ ταραχῶδες διὰ τοῦτο μετ' εὐλόγου συγχινήσεως καὶ δέους ἀνέλαβον τὸ βαρὺ τοῦτο καθῆκον.

Περὶ ταῦτα Νοεμβρίου συγεπείσας αἰτήματος τῶν φριγγῶν τῆς Ἰατρικῆς, ὅπως καὶ αἱ ἐν τῷ Ἱδιωτικῷ θεραπευτηρίῳ « ὁ Εὐαγγελισμός » λειτουργούσαις κλινικαῖς ὑπαγγόλωσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου 1910, ἐνεκα πασιτραχνοῦς παρεῖγγύσεως λόγῳ τινῶν τοῦ καθηγητοῦ κυρίου Ἀνδρέαου Ἀνδρεάδου, ἡπειρόθη καὶ τάξις καὶ ἐγένετο ἐναρξίς τις ταραχῶν. Καὶ τὸ μὲν πρώτη ἀπόπειρα, χάρις εἰς τὴν σταθερότητα τῆς Συγκλήτου παρῆλθε ταχέως, ἡ δὲ δευτέρα διὰ πρωταιτέρας πως διακοπῆς τῶν μαθημάτων, λόγῳ τῶν ἑστῶν τῶν ἀπόκρεων, ἀφ' ἑαυτῆς κατεβλήθη.

Τὸ ἔτος οὗτο παρῆλθε σχεδόν ὄμολῶς, καθ' ὅτον ἀφορᾷ τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Ἡ δόμαλότης δὲ αὕτη κατωρθώτη, οὐ μόνον βεβίως διὰ τῆς ἐνδελεχεύσης μερίμνης, τῆς διαρκοῦς ἐπιβλέψεως, προσοχῆς καὶ παρουσίας ἡμῶν ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Πανεπιστημίου, διὰ τοῦτο καὶ διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτῆς τῆς Συγκλήτου, τῆς μετ' ἀφο-

σιώσεως και προθυμίας συνέτρεχεν εἰς τὰς ένεργειάς ἡμῶν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν εὐπείθεσαν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὰ κελεύσματα καὶ τὰς αυμβούλὰς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν Ἀρχῶν.

Μετ' εὐχαριστίσεως δὲ ἐξαγγέλλων τοῦτο σήμερον, εὐχαριστῶ πάντοτε ἢ πανεπιστημιακὴ νεολαία, ἢ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἔκλεκτότερων καὶ νοημονεπτέρων στοιχείων συμπάστις τῆς σίχογενείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πειθαρένη εἰς τὰς αυμβούλὰς τῶν Ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου, αἵτινες μόνον πρὸς ὄφελος καὶ ἀνύψωσιν αὐτῷ ἐργάζονται, ἐξακολουθῇ νὰ ταρῇ πάντοτε τὴν αὐτὴν πειθαρχίαν καὶ ὑπακοὴν, ἥν ἐν ἔτει, ἐν ᾧ πολλαὶ ἀφορμαὶ πρὸς ἐξεγέρσεις ὑπῆρχον, ἐπέδειξε.

Περὶ Φοιτηῶν.

Ο δῆκος ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν κατὰ τὸ ληξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, καὶ τῶν κατὰ πρώτου ἐγγραφέντων καὶ τῶν δικηρωθέντων τὴν ἐγγραφὴν κατ' ἀμφότερα τὰ ἔξαρτηα ἀνηλίκου εἰς 3,358, ἐξ ὧν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ὡρμῶντο 2,220 ἐκ τῶν ἔξι Ἑλληνικῶν χωρῶν 1,138· φοιτήστριαι δὲ ἐνεγράφεσσαν 12, ἐξ ὧν δέκα εἰς τὴν Ἱατρικήν, μία εἰς τὴν Φιλοσοφικήν καὶ μία εἰς τὸ Φαρμακευτικὸν Σχολεῖον.

Ο ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων φοιτητῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, εἶναι πολὺ ἀνώτερος ἢ τῶν ἀλλων ἐτῶν, διότι διὰ νόμου ἐπετράπει ἀρ' ἕνδεις μὲν ἢ ἀτελῆς ἐγγραφὴ πάντων τῶν ἐκ τῶν ἔξι Ἑλληνισμοῦ καταγόμενων, ἀνελθόντων τούτων εἰς 947, δεύτερον ἢ ἀναγένωσις καὶ συμπλήρωσις τῶν ἐγγραφῶν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τέλους πάντων ἐκείνων τῶν ἔστω καὶ μίαν ἔχόντων ἐγγραφὴν παρελθόντος τινὸς ἔτους, καὶ οἵτινες ἀνηλίκου εἰς 356, καὶ τρίτον, ἢ μεταγραφὴ παλαιῶν φοιτητῶν ἀπὸ σχολῆς εἰς σχολήν, μετὰ τὴν ὡς ἄνω γενομένην ἐγγραφήν.

Ἔπειτα πέντε ἡσαν οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ καὶ τρεῖς οἱ ἐπίτιμοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμῆς πρωτανείας. Περὶ τὰς ἀρχὰς

ἐξ ὧν οὐδεὶς ἀπερρίφθη, ἔλαβον δὲ τὸν βαθμὸν ἀριστα 4, λίαν καλῶς 4, καλῶς 3 καὶ μετρίως 1.

Ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ 353, ἀπερρίφθεσαν πρὸ τοῦ τέλους τῶν ἐξετάσεων 6, ἔλαβον βαθμὸν τελεοδιδάχτου 60, οἱ δὲ λοιποὶ ἐγένοντο διδάκτορες, ἐξ ὧν 18 μὲ τὸν βαθμὸν ἀριστα, 96 λίαν καλῶς καὶ 112 καλῶς.

Ἐν τῇ Ιατρικῇ δὲ ἐξετάσθησαν 165, ἐξ ὧν ἀπερρίφθησαν 41, ἀπεγώρησε πρὸ τοῦ τέλους τῶν ἐξετάσεων 1, ἔλαβον τὸν βαθμὸν ἀριστα 3, λίαν καλῶς 80 καὶ καλῶς 75.

Ἐν τῇ άντῃ Σχολῇ ὑπέστησαν τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ιατρικοῦ ἐπαγγέλματος 116, ἐξ ὧν ἀπερρίφθησαν 3, ἔλαβον τὸν βαθμὸν ἀριστα 4, λίαν καλῶς 35, καὶ τὸν βαθμὸν καλῶς 74.

Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ ὑπέστησαν τὴν διδακτορικὴν ἐξέτασιν 43, ἐξ ὧν οὐδεὶς ἀπερρίφθη, τελεοδιδάχτου βαθμὸν ἔλαβον 8, οἱ δὲ λοιποὶ ἐγένοντο διδάκτορες, ἐξ ὧν 3 μετὰ τοῦ βαθμού ἀριστα, 10 μὲ τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς καὶ 22 καλῶς.

Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν ἐξετάσθησαν ἐν μὲν τῷ Μαθηματικῷ Τμήματι 7, ἀπερρίφθη δὲ οὐδεὶς, ἔλαβε τὸν βαθμὸν ἀριστα 1, 2 ἔλαβον λίαν καλῶς καὶ 1 καλῶς· ἐν δὲ τῷ Φυσικῷ Τμήματι ἐξετάσθησαν 13, οὐδεὶς ἀπερρίφθη, ἔλαβον δὲ τὸν βαθμὸν ἀριστα 5, λίαν καλῶς 8 καὶ καλῶς 2.

Τέλος ἐν τῷ Φαρμακευτικῷ Σχολείῳ ὑπέστησαν τὴν ἐπὶ πτυχίῳ δοκιμασίαν 31, ἀπερρίφθη 1 καὶ ἀπεσύρθη πρὸ τοῦ τέλους τῶν ἐξετάσεων 1· 13 ἔτυχον τοῦ βαθμοῦ ἀριστα, 14 λίαν καλῶς καὶ 12 καλῶς.

Περὶ Καθηγητῶν καὶ Τόπηντων.

Παντάκοντα πέντε ἡσαν οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ καὶ τρεῖς οἱ ἐπίτιμοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμῆς πρωτανείας. Περὶ τὰς ἀρχὰς

δύως Οκτωβρίου, μετά πάροδου ἑτού πολλῶν, ἀπεκάλυψεν τὸ θηρευτικό τοῦ Ὑπουργείου, ὃς ὁ νόμος δὲν ὅντανειρίζει ἐπιτίμους καθηγητάς, καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔξι αὐτῶν, τοὺς κ. κ. Παναγιώτην Καθεαδίαν, καὶ Δημ. Αιγινήτην ὀνόμασε τακτικούς καθηγητάς, ὑπαρχούσων κενῶν δύο θέσεων, ὡς ἐκ τοῦ θανάτου κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος δύο τακτικῶν καθηγητῶν. Οἱ τρίτοι δύως ἐπίτιμοι, δ. κ. Ν. Παπαγιαννόπουλος ὑπελείφθη ὡς τοιούτος, μέχρις οὗ μετὰ πάροδου ψήσουν καὶ οὗτος εἰς τοὺς τακτικούς καθηγητάς κατετάχθη.

Περὶ τὰ τέλη Μαΐου λόγῳ ὑγείας ἀπεγώργησαν τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐνεργοῦ διδασκαλίας οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Σπυρίδων Μαργίνας, τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς καὶ Τυμολέων Αργυρόπουλος, τῆς Ηαιταρικῆς Φυσικῆς, ἀνδρες τιμήσαντες τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τῆς μακρᾶς καὶ εὐροχοῦ διδασκαλίας αὐτῶν, ὑπηρετήσαντες δὲ τοῦτο καὶ ὡς Πρύτανες.

Ἐπίστης ἀπεγώργησεν σίκειοθέλως τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δ. κ. Νεοκλῆς Καζάκτης, καθηγητὴς τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ηολιτικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ 26 ἔτη διέδεξε ἐν αὐτῷ καὶ ὡς Πρύτανης χρηματίσας.

Ιρός τοὺς ἀξιοτίμους τούτους συναδέλφους ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἐξέφρασε τὴν θλίψιν αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει, καὶ τὴν παράκλησιν σπως μὴ παύσωσιν ἀγαπῶντες τὸ Πανεπιστήμιον καὶ φροντίζωσι διὰ τῶν φώτων τῆς πολυετοῦς αὐτῶν πείρας νὰ καθοδηγῶσι τοὺς ἐν αὐτῷ.

Οἱ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου καθηγητὴς κ. Γεώργιος Στρέιτ κρίθεις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκ τοῦ γαρακτήρος καὶ τῶν γνώσεων αὐτοῦ ἴχανδες σπιως ἀντιπροσωπεύει τὸν Βασιλέα καὶ ὑπερασπίζεται τὰ αυμφέροντα τῆς πατρίδος, ὡς πρεσβευτὴς παρὰ τὴν Λύκην τῆς Λύστρας, ἀπεγώργησε τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θέσεως.

Τὴν τελευταῖνην ἡμέραν τῆς ἐμῆς πρυτανείας ἐκσιγνοποιήθη τῷ Πανεπιστημίῳ διὰ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ κα-

θηγγητοῦ τῆς Ἀστρονομίας ὑποθητικῶν παραίτησις τοῦ κ. Δημ. Αιγινήτου.

Ἐνεκκαὶ θανάτου ἐπὶ τῆς ἐμῆς πρυτανείας σύδενα ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ ἀπόλετος τὸ Πανεπιστήμιον, ὃς πρὸς τοῦτο ἐγνόμην εὐτυχής, ἀλλ᾽ ἡ Κυβέρνησις κατελύπτειν ἥμας, διάτε διὰ νόμου βῆματισθέντος τὴν ἐπιβολὴν τῆς Ἐπαναστάσεως ἀπεράκρυνεν ἔξι αὐτοῦ κατ’ Ιούλιον 17 συναδέλφους, διανοίξασαι οὕτω ἐν τῇ διδασκαλίᾳ μέγιστα κενά, ἀπινα ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ταχθείσης προθεσμίας δὲν κατέρθωσε πάντα νὰ συμπληρώσῃ ἀπ’ εὐθείας.

Μεῖδ’ ὅσα κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐπὶ τόπου ἀστόργως, καὶ ὅλως ἀδίκως ἐλέγονται, καὶ δῆ καὶ ὑπὸ ὑπουργῶν τῆς Πατριδίας καὶ ὑπὸ ἄλλων βουλευτῶν ἐν τῇ Κουλή καὶ ἐγράφησαν ἐν τῷ τόπῳ κατὰ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόντον, παράδοξον ὅλως θὰ ἔτοι ἂν τὴν Ἐπανάστασις ἡ μὴ φειδεῖσα σύδενος κλάδου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, δὲν θὰ παρεκκινήτο νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δράσιν αὐτῆς καὶ μέγρις ἥμα.

Μόλις ὑπεβλήθη κατὰ Οκτώβριον 1909 ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον δι’ οὗ ημέραντος κατὰ ἔξι αἱ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἔδραι, ἐν τῇ Κουλή ἐπανελήφθη, νέα κατὰ τῶν καθηγητῶν κατακραυγή.

II Σύγκλητος τάτε ἐνάμισε καθῆκον αὐτῆς νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ ἐκτάκτως συγελθοῦσα προέβη δι’ ἐμοῦ εἰς ὑποθαλήν διαμαρτυρίας, ἀπευθυνθείστης πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς¹⁾.

(1) Ήρός τὸν κύριον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τὸν Ἐλλήνα.

Κύριο Πρόεδρος,

Αυτῷρούν καθῆκον ἐπιτελῶν παρακαλῶ “Ὕμᾶς, κατ’ ἀπόφασιν ὀμβριών τῆς Ακαδημαϊκῆς Συγκλήτου, νὰ ὑπεβάλητε εὑσεβάστως εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἐλλήνων τὰ ἔντονα παράπονα αὐτῆς ἐπὶ τῇ δυσφημήσει, ἢν ἔκασταται ἀπὸ τίνος χρόνου τὸ Βαθυκόν Πανεπιστήμιον, ὃτάκις γίνεται: λόγος περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ.

Ιτάλον ἡ ἀπαί τὸ Βαθυκόν Πανεπιστήμιον ἔξειχονισθή, ἡστόργως ἀπὸ τοῦ

Μετά την δὲ γρόνον ὅτε ἡ ὀιάδοχος Κυβέρνησις ὑπέβαινε κατὰ Φεβρουάριον 1910 σχέδιον δραγματισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ὃπερ ἐν τοῖς πλείστοις καὶ τὰς πειλάκις ἐξενεγγένεσταις ἐπὶ τοῦ ἀγτικειμένου τούτου γνώμας τῆς Συγκλήτου περιελάμβανε, τούτο δὲν ἔγενετο εὔμενῶς δεκτόν. Ὅπειλάθη δὲ καὶ

Βίριτος τῆς Κουλῆς μὲν μὴ ἔκτειν τὸ προσφέρειν αὐτοῦ καὶ ἐσαλεύην διὰ τὸν κατ' αὐτοῦ φιλιππικῶν καὶ τῆς ἀπέναντι αὐτῶν σιγῆς τῶν πλείστων ἀντροστῶν ἡ ἐπὶ τὴν τελευτήν τοῦ ἀντικειμένου ἐν αὐτῷ ἐργασίαν πεποιησαί.

Ἄλλα τὸ Πανεπιστήμιον ἀνήκει εἰς τὸ Γένος καὶ γέριν αὐτοῦ δικαιούμενον καὶ ἀφείλομεν ὅμα νὰ παραχαλέσωμεν τὴν Ποιλήν, ὅπως εὐαρεστηθῇ νόκούσῃ παρ' ἡμῖν αὐτῶν τίνες αἱ ὑπηρεσίαι ἡσ παρέσχου καὶ ἐξανελουσοῦσι παρέχοντες εἰς τὴν Επιστήμην καὶ τὸ "Εθνος" αἱ αὐθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, εἰ καὶ ἡθικούσιν βεβαιώς προτιμούσι καὶ προσδοκούμενον νόκουσθεντιν αὕτα μαλλήν παρ' αὐτῶν τῶν ἐν τῇ Ποιλῇ τραβεῖσι τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Πρόχριται τὰς θύναται νόρηνται διὰ διὰ τῶν χαθηγητῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐμφερόμην μὲν ἡ ἡμέτερος κλῆρος καὶ παρεχέθησαν εἰς τὸ ζῆνος δῆλον διαπρεπεῖς λερόρχαι, διεδόγησαν δὲ τα Ἑλληνικά γράμματα καὶ ἐγγένεθη ἡ Ἑλληνικὴ ἀρχαιότητης, ἐπαγρύθη δὲ διὰ τῆς μελέτης τῆς πατρίου ιστορίας ἢ εἰς τὰ ἔθνικά ἡμῖν δικαιώματα πίστεις, πρωθυποστήθη, εἰς νομοθετικὸν ἐργὸν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν πολιτείαν αἱ λειτουργοὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς δῆλης διοικήσεως, προσήχθη δὲ ἡ καλλιέργεια τῆς Ιστορίας καὶ τῶν ουσιῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν καθ' ἥπαν τὸ Ἑλληνικόν;

Τὰς ὑπηρεσίας δὲ ταύτας ἀναγνωρίζεισαν αὐτὴ ἡ Πολιτεία ἡσθάνθη τὴν ὄμιλην νὰ καταστήσῃ τοὺς καλυγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου διὰ παντὸς τοῦ χρόνου πειλάκις συνεργάτας τῆς ἐπιτελουμένης ἐθνικῆς προσόδου, ἀναβίτουσα εἰς αὐτοὺς πλείστας διατάξεις, πλὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτῶν ἔργου, ἐργασίας συντελεῖσας εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πολιτείας, ἡσ ἀναλαμβάνουσι καὶ ἔκτεινται πάντοτε μετὰ τῆς μεγιστῆς εὐτυγενεῖταις ἐν τελείᾳ συνειδήσει τοῦ ὄρκου καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Εἶναι δὲ καταφανεστάτη ἡ ὁστηρέχη: μετὰν πρίονος τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑπὲ τὴν διπλῆν ἐποψίην τῆς τε μεταδόσεως τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς προκριτικῆς αὐτῆς. Τὴν πρόσδον τὸ ταύτην. πλὴν τῆς εὐδοκιμήσεως καὶ διεδόσεως τῶν ἔργων αὐτῶν ἀνὰ σύμπαν τὸ Γένος, μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀναγνώρισις, ἡς ἀξιούμενος τὸ διπλάσιον Πανεπιστήμιον ὑπὲ τῶν συναδέλφων καθηδρυμάτων τῆς Επιστημονίας καὶ Ἀριτικᾶς Εὐρώπης, καὶ αἱ τιμῆς, αἱ ἐκάστοτε ἀπεβιδύμενα; εἰς τοὺς καθηγητὰς αὐτοῦ. Μετάλλιοι αὐτῶν ἡξιώθησαν τῆς τιμῆς νὰ ἀναδειγμήσιν ἐπίτιμοι διδάκτορες ἔνων Πανεπιστημίων ἡ μάλη ἔνων Ἀκαδημαϊῶν, ἐργα αὐτῶν

ἐψηρίσθη, τὸ νομοσχέδιον διὰ διφέροντα μόνον εἰς τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρόσωπα, οὗτονος τὴν φήμισιν ἡ Κυβέρνησις συνέδεσε μὲ αὐτὴν τὴν τύχην αὐτῆς, θεωρηθέντος ὡς ἀναποσπάστου πρὸς τοὺς ὄρους, δι' ὃν ἐσυμβονίζεται ἡ ἡδεῖς τῆς Ἐπαναστάσεως. Καὶ ἐκ τοῦ σίκου μόνον τοῦ νόμου τούτου,

ἐκδίδονται ὑπὲ Ἀκαδημιῶν ἡ ἐπιφανῆν ἐκδοτικῶν καταστημάτων τῆς Επιπερίας, πραγματεῖαι αὐτῶν καὶ ἀνακοινώτεις δημοσιεύματαν ἡ ἐν ἀκαδημαϊκοῖς περισθίκοις, διακρινόμενοι δὲ κατὰ τὰ διεθνῆ συνέδρια, ἵν μετέχουσι, τημῶνται: διὰ προεδρίων, ὧν ἡ τιμὴ ἀντανακλᾷ εἰς ἔλον τὸ ζῆνος. Διὰ τῆς τοιαύτης δι' αὐτῶν ἐπιστημονικῆς ἐργασίας ἀνέβαινεν τὸ Ηλινόν Πανεπιστήμιον αἱ μόνον ἀνώτατον ἀπάντων τῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ, ἀλλὰ καὶ ἐσχάλλουσι τῶν διευτερευόντων ὄρισιν καθηδρυμάτων τῆς Επιπερίας.

Γαῖτα δὲ πάντα τελοῦνται πάρα τὴν ἀτέλειαν τῶν πορί τοῦ Πανεπιστημίου νομοθετημάτων, καὶ τὴν ἐν εὐγαρίσει πρὸς τὰ θύμωπακά Πανεπιστήμια προφανῆ ἀνεπάρκεταν καὶ τῶν ἔδρων καὶ τῶν πόρων, εἰς διεζίτες: ἡ Ηολίτεια γέριν αὐτοῦ.

Οὖτε ἔχον τὸ Ηλινόν Πανεπιστήμιον δύναται: νὰ καυχηθῇ, ἔτι οὐδενὸς τῶν ἀλλων κλάδων ἡρές δημοσίες ὑπηρεσίας παρ' ἡμῖν εἶναι κατάτερον. Καὶ δρις ἀντὶ ὀνταγωγούσιως τῆς ἐν αὐτῷ τελευτής εὑδόκους ἐπιστημονικῆς καὶ ἔθνικῆς ἐργασίας βαλλούνται καὶ αὐτοῦ ἀκάπτοτε βίλη πικρά ὄπλοιν γῆραις ἀναμένονται, ἐνσπείροντα τὴν δυσθυμίαν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν καθηγητῶν.

Ἄλλα πεποιθαμέν ὅτι ἡ Βουλή, λαμβάνειται ὑπὲ δέιν τὴν βραχεῖαν παρ' ἡμῖν ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ ἐν τῷ Ηλινοὶ Πανεπιστημίῳ τελευτάνου ἔργου, εἰς μόνον θέλει δικαιώσεις ἡμάς, ἐπεδοκιμάζουσα τὰς ἀδίκους καὶ αὐτοῦ κρίσεις, ἀλλὰ καὶ θέλει ἐνθαρρύνει ἡμάς διὰ τῆς νομοθετικῆς μερίμνης παρ' βελτιώσεως τῶν τυχέν ιπαρχουσῶν ἀτελειῶν, προσδοκῶμεν δὲ καὶ δι' εἰσηγηθῆς τῆς τοιαύτης δικαιώσεως τοῦ Πανεπιστημίου θίναλατην νὰ γίνην αὐτὸς ἡ κ. Ὅπειρος τῆς Παιδείας, ὁ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ εἶπέρ τις καὶ ἀλλος διηγέμενος νὰ γινώσκῃ καλλίτερον παντὸς ἀλλού τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ Πανεπιστημίου, ὑπεραριμνύενος αὐτοῦ, ἀδίκως ἐξ ἀτομικῶν ἐνίστε αἵρεμῶν καθηδριζομένου, καὶ γενόμενος εἰσαγγελῆς τῶν μάτρων, αἵτινα πολλάκις μέχρι τεῖμος ὑπάδειξαν αὐτοὶ αἱ Σχολαὶ καὶ αὐτὴ ἡ Συγκλήτος, χάριν τελεσφορούτερας ἐπιτελέσσεως τῶν προγραμμάτων τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

τὸ Πανεπιστήμιον προσεβλήθη, καὶ ἐν τῇ ἑθνικῇ καὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιβολῇ, διὰ δὲ τῆς ἐφαρμογῆς μέγα πλῆγμα ἐπιγνέγη, κατ' αὐτοῦ καὶ σοβαρὸν ὑπέστη, κλονισμόν, ἐξ οὗ ὅποις ἀναλάβη, πεποίθαμεν διτὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσῃ, διὰ νέου νόμου ὅπως ταχύτατα συμπληρώσῃ τὰ διανοιγόντα χενά, καὶ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πάσας τὰς δυνάμεις δι' αὐτὸν οὐ δύνηται νὰ ἐκπληροῖ τὸν προσρισμὸν αὐτοῦ, καὶ παρέχῃ πλήρη καὶ τελείων διδασκαλίαν.

Νέοι καθηγηταὶ διωρίσθησαν ἀπ' εὐθίας ὑπὸ τοῦ Γ' πουργείου καὶ ἀνέλαβον τὸ καθῆκον αὐτῶν, ἐν μὲν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ ὁ κ. Κ. Ράλλης, καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, ἐν τῇ Νομικῇ, ὁ κ. Ν. Σαρίπολος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, ἐν τῇ Ιατρικῇ οἱ κ. κ. Ν. Δεκλαπόρτας, τῆς Οιδαίμονονίας καὶ τῆς Ορθολογίας Κλημονίτης, καὶ ὁ κ. Γ. Φωτεινὸς τῶν Λορρδισίων καὶ τῶν υστημάτων τοῦ δέρματος, καὶ ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ ὁ κ. Λαζαρ. Σκιάς τοῦ Ελληνικῶν Γραμμάτων, οἱ δὲ κ. κ. Ν. Δημητραχόπουλος, Η. Παπαγεωργίου, Η. Λιβεράτος, Κ. Οβονέμος καὶ Κ. Μπούκαρας διωρίσθησαν μέν, ἀλλὰ δὲν ιθέλησαν ν' ἀναλάβωσιν ὑπηρεσίαν.

Τῷ φριγηταὶ ώνομάσθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κριθέντες ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν καὶ ἐγχριθέντες ὑπὸ τοῦ Γ' πουργείου ὁ κ. Χρήστος Μακρῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ιστορίας, ὁ κ. Βλαδίμηρος Μπένσης τῆς Γενικῆς Παθολογίας, ὁ κ. Ἀλφρέδος Χατζηπαργύρους τῆς Φυσιολογικῆς καὶ Ηαθολογικῆς Χημείας, καὶ ὁ κ. Μηχ. Κ. Σπερανίδης τῆς Ιστορίας τῆς Χρυσίας.

Η διδασκαλία τῶν καθηγητῶν, ὡς καὶ πλείστων ἐκ τῶν ὑφηγητῶν ἐγένετο τακτική· περὶ δὲ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργασιῶν τῶν ἑργαστηρίων καὶ παραρτημάτων οὐδὲν συνέστησεν αἱ προσήκουσαι ἐκθέσεις.

‘Αποφάσεις τῆς Συγκλήτου.

Τὸ Ακαδημαϊκὴ Σύγκλητος ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἀντιπροτάνεως κ. Κοπαρίσσου Σπεράνου, τῶν κοσμητέρων κ. κ. Ἀν. Διορήδους Κυριακοῦ, Κ. Πολυγένους, Β. Ηρωτοπούλου, Σπυρ. Δάμπρου, Τιμολέοντος Ἀργυροπούλου, τῶν καθηγητῶν Μιχαὴλ Κατσαρᾶ, Δ. Πατσοπούλου, Σπυρ. Σακελλαροπούλου καὶ Ν. Ηλέοπούλου, καὶ τοῦτο τὸ ἐξαιρετικὸν ἔχουσα, ὡς ἀριθμοῦσα μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξ πρώτην πρυτάνεις, παρέσχεν εἰς ἐμὲ ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν αὐτῆς, δι' ὃ ἐκφράζω πᾶσι τούτοις καὶ δημοσίᾳ τὴν ἐγκάρδιον μου εὐγνωμοσύνην.

Τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ τὸ ληξιανὸν ἔτος ἐλαττὶς προσκήνεις, διποτὲ πέμψη ἀντιπροσώπους εἰς Πανεπιστήμια καὶ ἐπιστημονικὰ ἱεράματα καὶ συνέδρια.

Ἐπειδὴ δύνως τὰ πλείστα τῶν συνεδρίων τελεσθήσαν εἰς ἐποχὴς καθ' ὃς τὰ μαθήματα παρ' ἥμιν ἐξακολουθοῦσιν, εἰς πολλὰ ἐξ αὐτῶν δὲν κατωρθώθη τὸ Πανεπιστήμιον ν' ἀντιπροσωπευθῆ. Άφ' ἑτέρου δὲ ἐπειδὴ πάντοτε, οἱ ἐν τοῖς τοιούτοις συνεδρίοις μεταβαίνοντες πράττουσι τοῦτο ιδίᾳ δαπάνῃ, μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἀνευρίσκονται μεταξὺ τῶν καθηγητῶν, οἱ ἔχουσίν τις δυνάμεις ν' ἀναλάβωσι τὴν τοιαύτην ἐντολήν.

Οὕτω κατὰ τὸ ἐν Βρυξέλλαις τελεσθὲν συνέδριον τῆς Βετανίκης, τὸ Πανεπιστήμιον δὲν ἀντιπροσωπεύθη. Επίσης εἰς τὸ ἐν Σποκογόλμη συνέδριον τῆς Γεωλογίας, καὶ εἰς ἑτερα ἐν Παρισίοις.

Διὰ δὲ τὴν ἐκαστοτὴν ἀμφιεπηρίδα τοῦ Πανεπιστήμου τοῦ Βερολίνου ἐδέχθη ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Πανεπιστήμιον ὁ κ. Σπ. Λάμπρος, δι' ὃ ἐκφράζω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου ἐν ὄντας τοῦ Πανεπιστημίου.

Τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου ἐπὶ τῇ ἐκαστοτῇ ἀμφιεπηρίδι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου Ἀγγίλου πολίτου καὶ μεγίστου τῆς Ελλάδος εἰεργέτου, Μουλιέλμου Γλάδστωνος, ἐν τῷ αἰθούσῃ

ταύτη ἐπελέσαμεν πάνδημον ἑορτήν, λεχθέντων τινῶν παρ' ἔμοι¹; καὶ εἰπόντος τὸν προσήκοντα λόγον, ἐντοκὴ τῆς Συγκίνητου, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Διεθνοῦ Δικαίου, κ. Γ. Σπρέιτ.

1) Κρίτιμος Ομόλογοις,

Τὸ μεγάλυμα Ἀγγλικὸν "Εἴης ἄγεις αὔμαρον ἑορτὴν αὐτοῖς πυνθανή ἐπὶ τῇ ἐκατοστῇ ἐπετείῳ τῇ γεννήσεως κορυφαῖον αἵτοι πολιτικοῦ ἀνδρός, τοῦ Γαυλιέλμου Γλάδστωνος. Οἱ ἀντὶ αὐτοῦ οἱ μόνοι μεγάλως εὐηργέτης τὴν ἑαυτοῦ πατριδὰ κατὰ τὴν γακρὰν καὶ λαμπρὰν αὐτοῦ πολιτικὴν σταθεσθεμάτων καὶ τάλλα υπερβαλλόντως ἐπιμηκεν, ἀλλὰ καὶ διὰ πρότυπον παναρίστου πολιτικοῦ ἀνδρὸς μέγιστον αὐτῇ ἡμίκεν κῆρος ἔκτησεν, καὶ διὰ βήτωρ ἐμινέτατο. Ἰνδικίλλισ τοῖς ἐνδεξοτάτοις τῶν φιλέσων τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἀλληλογίας σπουδαῖας δημιουργῶν αὖτε καὶ διετοῦν κλέος αὐτῇ περιεποτέρε. Τούτην ἔνεκα δὲ μὲν μνήμη αὐτοῦ ἀεὶ μεγαλώνυμος οὐδὲντος παρὰ τοῖς αὐτοῖς πολιτικοῖς, τὰ δὲ ἔργα εἰς τὸν ἀπαντό γράντινον οὐδὲ λάμπωσιν ἐγκωμιαζόμενα καὶ θεωρηζόμενα.

Ἄλλὰ τοῦ Γαυλιέλμου Γλάδστωνος αἱ μεγάλαι εὐεργεσίαι διὰ περιορίσουται ἐν μόνῳ τῷ χρυγλικῷ "Εἴης, καὶ δὲ Μέγας τῶν "Ἀγγλων Γέρων εἰναι Μέγας Παγκόσμιος Πέριον, πεπλεύτης ἀδιασιληνικήτον συμπίσης τῆς ἀνθρωπόσητος χάρια καὶ ἀγλαΐαρχης αὐτῆς deliciae et decus generis θυμητοῦ. Πατέρευθεν ἐκ πατέρων πατέρειαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ φύσιν εὐθέσιαν καὶ χρηστοτάτην ἔχων, γῆραις καὶ ὑπερβούσις αὐτὴν ἐκράτυνε καὶ ἐν τῇ μελέτῃ καὶ τῇ πράξει τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης τοσίας καὶ ἀπεδειχθεὶς μόνον πολιτικὴς ἀνὴρ ἔξοχότατος, ἀλλὰ καὶ χριστιανὸς ἔξογώτατος καὶ οἰλόσοφος μίσαύτως. Εἰπροσδινετο δὲ ὡς τοιεῦτος εἰ τις καὶ ἄλλος τὴν ἡμίκεν ἀλληλεγγύην πάντων τῶν ἔθνων καὶ πάντων τῶν ἀτέρων καὶ κατὰ ταύτην ἐπολιτεύῃ δὲ θαυμάσιος καὶ πολιμνητὸς ἀνὴρ, κατορθώσας πράγματα ἐν γε τοῖς γῦν χρόνοις διυτερεύστατον νὰ ἐπιτελέσῃ. νὰ καθυποβάλῃ τὴν πολιτικὴν τῇ φιλανθρωπίᾳ καὶ τὴν διπλωματίαν τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τὸν "Ἄρτ. ν" ἀποδείξῃ διάκονον τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκείων, πολλὴν ἀφελῶν, ἵνα μεταχειρισθῶμεν φράσιν παλαιοῖς ποιητοῖς, τοῦ βίου κατεβολίαν. Μόνος ἐτόλμης γὰρ ῥηγμῷ φινήν παρρησιαζόρενην ὑπὲρ τῶν δικαίων, φωνὴν φοβερὰν μὲν τοῖς ἐπιβουλεύοσι, σωτήριον δὲ τοῖς ἐπιβουλευσμάνοις, καὶ δὲ τινὴ αὐτῇ καὶ μόνη ἡρκεσσε πελλάμεις ν' ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνον καὶ ἐγένετο δὲ αιτηρία τῶν κινδυνεύοντων.

"Οἶην τοῦ Γλάδστωνος ζῶντος καὶ πολιτευμένου, πάντα τὰ ἔθνη ἡλπίζον, γάλιστα τὰ καταδυνατεύμενα ἀπρεβάντως ἐπίστευον, διὰ δὲν δέ τοι δυνατὸν τὰ δίκαια κατῶν νὰ παραρεθῶσιν ἔγεντα συνήγορον μεγαλοφυίστατον ἐν Κράτει μεγαλοφυνεστάτῳ. Ηγίνωσκεν, Εἰ τοῦ Γλάδστωνος δὲ δικαιοσύνη καὶ φιλα-

Ακαδημαϊκὴ Λέσχη.

Οἱ φοιτηταὶ πασῶν τῶν Σχολῶν, οἵτινες ζῶσι κεχωρισμένοι ἀλλήλων, ἐννοήσαντες διὰ διάκουσιν εἰς τὴν αὕτην ἡλικίαν,

θρωπίαν αὐδέποτε τοῦτο, ὅτι οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἔχοντες προστάτην καὶ αῆδεμόνα τὸν χριστιανικότατον Γλάδστωνα ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῶν ήσαν ἰσχυρότατοι, ἐτὶ ταχέως θ' ἀνατείκη καὶ δι' αὐτοὺς τῆς χρυσῆς ἐλευθερίας τὸ Βλέσαρον. Καὶ οὐ μόνον οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἤτεντον πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Γλάδστωνος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀλλότριοι τοῦ χριστιανικοῦ καὶ αὗτοί εἴτε τὰ συμφέροντα ἡγαντισῦντο πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους αὐτοῦ. "Οἶην καὶ αἱ πρὸς τὰ διστυχοῦντα τῶν θυμῶν μεγάλαις αὐτοῦ εὐεργεσίαι: δὲν εἶναι οἱ ἀλημπέστατοι τῶν ἀδεμάντων τῶν διακομιδούντων τὸν φασινὸν στάφανον τῆς δέξης τοῦ χριστιανοῦ πούτου Ἀριστείδου.

Αἱ δὲ πρὸς τὴν ἡμετέραν ποτρίδα αὐτοῖς εὐεργεσίαι καὶ δὲ ἀλληλοπερὶ τὸν ἡμέτερον ἔθνος ἀδεμάντων αὐτοῦ αῆδεμονία παντὸς λόγου εἶναι διπέρτερα. Οὐδέτερος Γλάδστων νομίζω διπάρχει. Νοτίας δὲν διαμηνησαντει αὗτον καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ λαπτέν μετ' ἀτέντου εὐηργωμοσύνης, εἰς δὲ τὴν ψυχὴν δὲν εἶναι διδίτατα ἐγκεχραγμένον τὸ θεῖον καὶ γλυκύτατον δυναμα τοῦ Γλάδστωνος, έστις δὲν εὐλογεῖ ἡμέρας καὶ νυκτὸς αὐτοῦ. Μηθυμασμέθη τοῦτος οἱ πρεσβύτεροι: μετ' ἐπόστης ἐναγωγίου συγκινήσεως παρηγοροῦθεις τὸν Ἑλληνικὸν "Ιθυνός σύμπαν τοὺς γραντιαίους πολιτικοὺς ἀγῶνας τοῦ μεγαλοπράγματος ἀνδρός, εἷς δὲ πειθαρχεῖν θάκουν παρ' ἡμῖν αἱ θεοπόσιαι αὐτοῦ ὅμητηροί τοι μεταδιδόμεναι, διὸν λεπτομερῶς ἐσχολιάζοντες, διὸν ἐστήριζον τὰς χρηστὰς ἐλπίδας καὶ ἐπερρώνυμον τοῦ "Εἴηντος. Οὐδέποτε θυτίας σκολιοὶ χρησμοὶ προεκάλεσαν τοιαύτην συγκίνησιν εἰς "Ιθυνός δόκον, διὸν προεκάλεσον ἔξαγγελλόμενα εἰς τὸ Ιελληνικὸν "Εἴηντος τῆς ἐν Λαονδίνη Πυθίας τὰ σαρῆ καὶ φανερὰ χρυσα θέσσαται.

Καὶ ἴνα τὰ κεφάλαια τῶν εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίῶν τοῦ Γλάδστωνος μόνα μηγμούντω περιορίζομαι: γάλλος μόνον δὲ: εἰς εἰσήγησιν αὐτοῦ δικαίων καὶ φιλανθρωπον δρεῖται τὰ μέγιστα δὲ μεγαλοφυνεστάτη τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀπόδοσις, διὸ τὴς ἐπὶ τῇ εἰς θαυμάσια τῶν Γλάδστων ἀναρρήσει τοῦ ἡμέτερου "Ἀγακτος Λεωφύλου τοῦ Α". ἐποιεῖτο τὴν Ἐλλάδης μεγαλοθεωρίαν θαυμαστήν, τὴν παραγγόρησιν τῆς Ἐπιτανήσου. Εἰτε τοὺς ἀγῶνας τοῦ Γλάδστωνος καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας ὁσαύτως ἀμοσίμου καὶ διαδειπάτου ἐνδεξοτάτου τέκνου τοῦ εὐηργεστάτου Γαλλικοῦ "Εἴηντος, τοῦ ἀστιδίμου Λεοντίου Ραμβέττα δρεῖται καὶ δὲ τῆς Θεσσαλίας καὶ μέρους τῆς Ἡπείρου προσαρτητης. Αἴθιος ἔστω καὶ ἀμάρτητος δὲ μνήμη τῶν μεγίστων τεύτων ἀγαθῶν. Καὶ ἐγώ, Κύριοι, δὲ πρὸς Τύμπανον περὶ τούτων διαλεγόμενος, συντιθένοριτι εἰπερ τὰ καὶ ἄλλος τὸ μέρος τῆς

ὅτι εἰσέρχονται εἰς τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ὅτι καθ' ὅλον αὕτων τὸν θίουν, πολλάκις θὰ δοθῇ αὐτοῖς ἡ εὐκαιρία νὰ συναντήσωσιν ἀλλήλους, καὶ νὰ εὑρεθῶσιν ἀπέναντι τῶν αὕτων ἐμποδίων, τῶν αὐτῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν αὐτῶν προβλημάτων, ὅτι τέλος θ' ἀναγκασθῶσι νὰ ταίξουσι καὶ ζήσωσιν ὄμοι, πρὸ πολλοῦ εἶχον ἀπορχάσει καὶ ἐπιζητήσει τὴν ἴδρυσιν Ἀκαδημαϊκῆς Λέσχης· τέλος δὲ ἐπέτυχον διὰ νόμου τοῦτο, καὶ ἐδέχθησαν νὰ ὑποβληθῶσι γάριν αὐτῆς καὶ εἰς ἴδιαιτέραν φοροίσχειν.

Ἡ Σύγκλητος ἔχουσα ὑπ' ὅρει καὶ τὰς προηγούμενας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀποφάσεις αὐτῆς, καὶ τὸν νόμον, ὅστις ἤρξατο ἐφαρμοζόμενος ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔξαμπλου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, ἀπεργάσισε νὰ κτίσῃ, ἵδιον μέγαρον διὰ τὴν λέσχην καὶ νὰ χρηματοποιήσῃ πρὸς ἀνέγερσιν αὐτοῦ, τὸν γόρον, ἐν τῷ εύρισκετο τὸ κτίριον τοῦ παλαιοῦ λαγυστηρίου, διέτει τὸ κτίριον τοῦτο ἢ τὸ πεπαλαιωμένον καὶ εἴχε καταστῆ σχεδὸν ἀκατοίκητον ἔνεκα τῷ φθόρῳ, ἃς ἐπένεγκον τελευταῖον εἰς αὐτὸν οἱ ἐπὶ τριετίαν ἐνοικήσαντες πολυάριθμοι πρόσφυγες.

εὐεργεσίας καὶ τὴν γάριν αὐτῆς ὑπερῆδιστα δρολογών καὶ διακηρύττων, διέτει ὁς Θεοσαλός εἰς αὐτοὺς ἀφεῖλω τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἴδιας μου πατρίδος καὶ τὴν ἐμήν.

Τὸ Ἑλληνικὸν "Εἵνες πολυτρόπως καὶ ἄλλως τὴν πληροῦσαν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν μέγαν ἀνδρα ἔξεδηλωσε καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων περὶ αὐτὸς μαργαλοψυχῶν αὐτοῦ ἔστησεν ἐν περιφραντῇ χώρᾳ αὐτοῦ σεμνοτάτῳ καὶ καλλίστῳ, μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τέκχων αὐτοῦ εὐκλεαστάτων, τοῦ Κοραῆ, τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', καὶ τοῦ Ρήγα τοῦ Φεραίου, μηνημέτον μὲν ἔσαιε τῆς ἀπειρούς αὐτοῦ εὐγνωμοσύνης, διδασκαλίαν δὲ θηγενῆ χριστιανικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς τοῖς νέοις, ὑπόθεσιν δὲ τεθαυμοῦ πάντων τῶν Ἑλλήνων, κόσμημα δὲ καὶ ἀγλάσιμα τοῦ σεμνοῦ τουτου τῶν Μουσῶν τερένγους αἰώνιον. Τὸ δύναμα τοῦ Γουλιέλμου Γλάδστωνος ἔστω εὐλογητὸν εἰς αἰώνα τὸν ἄποντα.

Τὸν λόγον παραχωρῶ πρὸς τὸν ἀξιότερον ευνάδελφον κύριον Γεώργιον Στρέτη, εἰς διν ἀνέθετο ἡ Σύγκλητος τοῦ Ηθικοῦ Πανεπιστημίου νὰ εἴπῃ τὴν ἐπὶ τῇ περιττάσει πρεσβήτεια τάχην.

Ἡ Σύγκλητος ἀπεφάσισε τοῦτο, τὸ Ἱπουργεῖον ἐνέκρινε τὴν τε διπλάνην καὶ τὰ τγέδια τὰ ἐκπονηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Πανεπιστημίου, κ. Σ. Ζερβοῦ καὶ ἤρξατο ἡ ἐργασία διὰ τῆς κατεδαφίσεως τοῦ παλαιοῦ κτιρίου, ἐναπόκειται δὲ εἰς τὸν διάδοχόν μου νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Ἐλπίζομεν διὰ τὴν ταύτων ἐνωσις τῶν φοιτητῶν, δὲν θὰ εἴναι ἀπλὴ ἔγωσις πρὸς διασκεδάσεις, ἀγωνίσματα, ἑορτές, καὶ συναθροίσεις ἐφ' ἡ μή δεῖ, ἀλλὰ προώρισται νὰ κατασταθῇ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀσελφικὸς σύνδεσμος, ἐν ὡς οἱ νέοι θὰ διάσκωνται τὰ μέλλοντα αὐτῶν καθήκοντα καὶ θὰ πεισθῶσιν ὅπόσον συντελεῖ ἡ λογής τῆς ἀμοιβαίας ὑποστηρίξεως.

Μνημόσια.

Ἐπελέσθη κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ τὸ μνημόσιον τῶν ἀστέρων ἴδρυτῶν, εὐεργετῶν καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῷ 30ῃ Ἰανουαρίου, ἑορτῇ τῶν Τριῶν Τεραρχῶν, εἰπόντας τὸν προσήκοντα λόγον τοῦ κοσμήτορος τῆς Ηεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἀναστ. Διοικήσους Κυριακοῦ.

Ἐπελέσθησαν δὲ καὶ τὰ ὀφειλόμενα μνημόσιαν ἐν τοῖς παρ' αὐτῶν ἴδρυσις καθιδρύμασι τῶν ἀστέρων μεγάλων εὐεργετῶν, Διονυσ. Αἰγινήτου, Θεοδώρου καὶ Ἐλένης Ἀρεταίου.

Οἰκονομικὴ Διαχείρισις.

Ἐργομεινή ἔστη εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο ἀπολογισμὸς τῆς διαχείρισεως τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς ἐμῆς Πρυτανείας, ἔκλεισε μὲ περίσσευμα δριστικὸν δραχμῶν 37,528.14. Τοῦτο δὲ κατορθώθη διὰ τῆς συντόνου ἐπιδιωχθείσης εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων καὶ τῆς προσοχῆς, δημοσίευσης διαχείρισης τῶν ἀποδοκιμάσιων ἀναγγεγραμμένων δαπάνων τῆς διδασκαλίας καὶ αἱ παραγγελίαι γίνωνται καθ'

πιέρβασιν τῶν προπολογισθέντων. Ήν τῇ ἐντύπῳ Ἰογύδεσσίκ
Θέλει δημοσιευθῆ ὁ ἀναλυτικὸς πίναξ τῶν ἑσόδων καὶ ἑξόδων,
ώς καὶ τὰ ἀφορῶντα τὰ ἑσόδα καὶ τὰς δαπάνας τῶν κληρονο-
μιῶν καὶ κληροδοτημάτων.

Προκειμένου δμος περὶ τῆς διαχειρίσεως, ἀνάγκη ν' ἀναφέ-
ρωνται ὅτι κατόπιν τῶν ἐπενεγμένων προπολογιῶν εἰς τὰς δια-
τάξεις τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου Ιογύδετος, τοῦ διέποντος
καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ
ἐντάλματα τὰ ἔκδιδόμενα εἰς βάρος τῆς τε ἴδιας περιουσίας τοῦ
Πανεπιστημίου, ὡς καὶ τὰ ἐπ' ἐκείνης τῶν κληροδοτημάτων,
θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τοῦ Κράτους. Τὸ
τοιούτον ἔχει πολλὰ τὰ καὶ, ἐντοτε δμος καὶ δυσκολίας.
Ἐπειδὴ δμος τὰ ἐξ αὐτοῦ προσδοκήγενα εἴηντα μᾶλλον πρὸς
σφέλος τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ ἀνάμεις κάτικατ' οὐδὲν δύναται
νὰ μᾶς ἱσπήσῃ.

Δεν ἔχει δμος οὗτο τὸ πρᾶγμα καὶ διὰ τὸν ἐπερχόν γέμον,
τὸν ἀφορῶντα τὰ κατὰ τὰς ὁμερές καὶ κληροδοτήματα τοῦ
Κράτους, ἐπεκταθέντα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τοῦ Πανεπι-
στημίου. Ο νόμος οὗτος κείεται, ὅτι ἀν δι' οἰανδήποτε κίτιαν
εἰσόδημά τι τοῦ κληροδοτήματος δὲν ἐγρηγορούμεθα ἐντὸς τοῦ
ἔπους, ἐνῷ συνετάχθη ὁ ἴδιαχτερος αὐτοῦ προπολογισμὸς ἐσό-
δων καὶ ἑξόδων, δὲν δύναται νὰ χρηματοποιήθῃ πλέον, ἀλλὰ
μεταβιβέζεται εἰς ἐπαύλησιν τοῦ κεφαλαίου. Οὗτο π. χ. περίσ-
τερον τι προωρισμένον, συμφώνως τῆς διαθήκης δι' ὑπερο-
φίας καὶ μὴ διαπεύθεν διὰ τινὰ λόγου, δὲν δύναται τὸ ἐπόμε-
νον ἔτος νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἰρήτ μόνον
τὸ ἐκ τούτου εἰσόδημα.

Ο νόμος οὗτος ἔχει ἀνάγκην ἀναθεωρήσεως καὶ προπολο-
γίας, διότι μεταβάλλεται ώρισμένας διατάξεις διαθηκῶν. Πρὸ τοῦ
ὅμοιος γίνηται τοῦτο ἐννοεῖται, διότι τὸ συνέδριον δὲν δύναται, εἰρή-
τη συμφώνως τῷ νόμῳ, νὰ θεωρῇ τὰ ἐντάλματα τῶν κληροδοτη-
μάτων.

Δωρεαὶ καὶ Διαγωνισματα.

1) Η χήρα τοῦ χοιδίου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ.
Αθηναὶ Χριστοφόρου διέθετε 2,000 δραχμάς, ἵνα ἐκ τῶν τό-
χων τοῦ κεφαλαίου τούτου, συμπληρωμένου καὶ δι' ἑτέρων
1,000 προσληφθεῖσιν ἐκ περιτσεύματος τῶν κατὰ τὸ 1906 ἐνερ-
γηθέντων ἐράνων, πρὸς ἑορτασμὸν τῆς 40ετηρίδος τοῦ ἀειμνή-
στου καθηγητοῦ καὶ συζύγου αὐτῆς, ἀπονέμεται κατὰ τριετίαν
ἔπειταν εἰς τὴν κρείτουν ὑπὸ τῆς σίκειας συγκίνησης κηφισίαν
χημικήν ἐργασίαν.

2) Τὸ ἐν Κων/πόλει ἔχογες ιατρὸς κ. Γαριπακός κατέθετο
εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπ' ὄνδρατι τοῦ Πανεπιστημίου
10,000 δραχμάς, διπος ἐκ τῶν τόχων αὐτῶν κατὰ πᾶσαν περίο-
δον τῶν πανελλήνιων ιατρικῶν συνεδρίων, βραβεύεται ὑπὸ τῆς
Πατρικῆς Σχολῆς τὸ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἔκδιδόμενον καλύτε-
ρον ιατρικὸν σύγγραμμα.

3) Η κυρία Πηγελόπη Κιάππει ἐδώρησε τοῖς Γραφείοις τῆς
Πρωταγοραίς πλήρη σειράν τῆς Ἐργαρείδος τῆς Κυθερίσσεως
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἀρχοὶ τοῦ 1902.

4) Ο μακαρίτης Γ. Σάρρος διατελέσας πρόξενος τῆς Ἐλλά-
δος ἐν Πόρτ-Σαΐς ἤφεται τῷ Πανεπιστημίῳ διὰ διαθήκης τὰ βι-
βλία αὐτοῦ, ἀποτελούμενα ἐκ νομικῶν συγγραμμάτων. Πρὸς δὲ
καὶ 10,000 δραχμάς διὰ νομικῶν διαγωνισμῶν. Καὶ τὰ μὲν βι-
βλία παρεκκρίνοσαν, ἢ χρηματικὴ δμος διορεὰ ἀπεδείχθη δῆλως
ἰδιαίτερη.

5) Ο ἐκ Brün τῆς Αύστριας κ. Hans Polly ἐδώρησε με-
γάλην συλλογὴν ὀρυκτῶν τῷ Πανεπιστημίῳ.

6) Ο κ. Μίλτιάδης Ἀρμάστης, πολύτιμον συλλογὴν ὀρυ-
κτολογικήν.

7) Εξησυχλίσθη τέλεον ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου τὸ κληρο-
δότηρα I. Γεωργαντοπούλου. Τὸ κληροδότηρα τοῦτο ἐγένετο
κατὰ τὸ 1891, κατ' αὐτὸν δὲ ἐπρεπε νὰ κατατεθῶσι παρὰ τὴν
Ἐθνικὴν Τράπεζη δραχμαὶ 62,000 περίπου, διπος τὸ μὲν εἰσό-

δημα ήν δοσική λαμβάνη ή γέρα του διαθέτου, μετά δὲ τοῦτο τὸ ήμισυ τοῦ εἰσοδήματος χρησιμεύη διὰ νομικῶν διαγώνισμα τῆς σίκειας Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Άπο τῆς ἐποχῆς ὅμως ἐκείνης δὲν ἔλληφθη φροντίς, ίνα εἰδοποιηθῇ η Τράπεζα διτι οὐκέτη διαθήκη ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου. Καὶ ή μὲν γέρα εἶχε καταθέσει εἰς τὴν Τράπεζαν, νομίζουσα ὅτι τὸ ποιεῦτον ἥρκει, τὸ ποτόν, ἀλλ' ἐπ' ὄνόματι αὐτῆς. "Ἄν δὲ τυχόν ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ μετήλλασε βίον, οἱ κληρονόμοι αὐτῆς ἥδην κατέχουσι τὰ χρήματα καὶ τὸ Πανεπιστήμιον. Ήλι έσπερετο τῆς δωρεᾶς.

Εὔτυχως ὅμως διεπέκει ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ καταλλήλῳ ἐνεργείᾳ, ἐπετύχομεν ἐν συνεγγούσσει μετὰ τῆς Τραπέζης, παρὰ τῆς κυρίας ταύτης ἐπιστολήν, δι' ἣς ἔδηλωσε πρὸς τὴν Τράπεζαν, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα ἀφορῶσι τὸ περὶ αὐτὸν πρόβεται κληροδότηρα καὶ οὕτω πλέον εἶναι ἐξταχθεμένον τοῦτο ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου.

Διὰ τῆς ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1884 διαθήκης αὐτοῦ, δημοσιευθείστης κατ' Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὁ ἐν Τσέρνοβιτς τῆς Αὐστρίας, Νικόλαος Α. Πετριγός, διώρισε γενικὸν κληρονόμον πάσης αὐτοῦ τῆς περιουσίας τὸν νόθον υἱὸν αὐτοῦ Ρομανὸν Φράιταγ, ἀλλ' ἐν ἣ περιπτώσει αὐτος ἔμελεν ἀποθάνει πρὸ τοῦ 2/4ου ἔτους ή καὶ μετ' αὐτό, χωρὶς ὅμως νὰ ἔγκατακίπη νόμιμα τέκνα, ἢ περιουσία Ήλι περιήρχετο εἰς τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον.

Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχον ἀμφιβολίαι τινὲς ἐπὶ ἔξεπληροῦτο η θέλησις τοῦ διαθέτου, ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου κατὰ τὸ 1907 εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Γ. Στρέιτ, ὅπως μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ ἔξετάσῃ προστηκόντως τὰ πράγματα, ἐνεργήσῃ δὲ πρὸς ἐπίτευξιν συμβιβαστικῆς τινος λύσεως τῆς ὑποθέσεως. Ο κ. Γ. Στρέιτ ἔξετέλεσε τὴν ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου, μετέβη καὶ ἔξήτασε τὰ πράγματα, εἰδεν ὅτι η περιουσία διαχειριζομένη ἐπιμελῶς ὑπὸ τοῦ Φράιταγ, εἶγεν ἀνέλθει εἰς τὸ ποτὸν περίπου 3,000,000 καρωνῶν, ὅπι δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Φράιταγ, πλὴν ἐνὸς τέκνου

νομιμοποιήτου εἶγεν ἀποκτήσει καὶ ἔτερον τέκνον νόμιμον.

Ο κ. Γ. Στρέιτ, ἀντιληφθεὶς ὅτι, οὐκ' ἕτερον, δὲν εἶχεν ἔκλιπει, καὶ ἐκ τῆς διαθήκης, ἐκπίσ τις ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπωρεύθησε δὲ τῶν ἐνοχλήσεων δὲ παρείχε τῷ Φράιταγ, ὁ ὃς ἐπίτροπος τοῦ Πανεπιστημίου δικτύορος Σελέσσης, κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Φράιταγ, μετὰ πολλὰς αὐτοῦ ἀρνήσεις καὶ ἐνδοιασμούς, ὅπως προσφέρῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ποσὸν μέχρις 100,000) καρωνῶν.

Η Συγκλήτος, ἀρχομένη τοῦ Ιουνίου τοῦ 1909, ἐδέχθη τὸν συμβιβασμὸν τούτου, πρὸς ἔξαγοράν ὑπὸ τοῦ Φράιταγ, τῶν ἐκ τῆς διαθήκης ἐνδεγχρέμενων δικαιωμάτων τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀλλὰ τὸ Υπουργεῖον ἐδίσταξε καὶ ἔθράδυνε νὰ ἔγκρινη τὴν ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, ἐκ τούτου δὲ ἐπῆλθεν η ἀπόλεια τοῦ ποσοῦ τούτου, διότι δυστυχώς, κατ' Οκτώβριον τοῦ 1909 ἐδολοφονήθη ὁ κληρονόμος Φράιταγ. Άρια μαθόντες τοῦτο ἐνεργήσαρεν ἀμέσως τὰ δέοντα, καὶ ἔξτρατηθησαν πάγιες οἱ τύποι, διέ τις εἶναι τὸ Πανεπιστήμιον ἐν τάξει. () Ἐικαγόρος Σελέσσης, ἔγραψε πρὸς τὴν Πρωτανείαν ὅτι, ὑπαρχόντων κατιόντων νομίμων τε καὶ νομιμοποιήτων, δὲν ὑπάρχει σχεδὸν καριμά περίπτωσις κληρονομίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Τι δὲ Αὐστριακὴ Πρεσβεία ἀνεκάίνωσεν ἡμῖν ἔγγραφον τοῦ ὑποθηκοφύλακος Τσέρνοβιτς, ὅτι οὖντος διτι ἔξηλεύθη η ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη ἐπὶ τῶν κατημάτων Φράιταγ, ὡς κληρονόμου τῆς περιουσίας Πετριγού, διότι ὁ ἀποθανὼν ἀφῆκε κατιόντας νομίμους κληρονόμους.

Διαγωνισμοὶ ἐτελέσθησαν τέσσαρες:

Τὴν 7 Μαρτίου 1910 ὁ Σεβαστοπόλειος ἀγών, ἐν ὁ ἔρχενθησαν οἱ φοιτηταὶ Γ. Ἀνδρουλιδάκης διὰ δραχμῶν 500 καὶ Ιω. Λουλάκης διὰ δραχμῶν 100.

Τὴν 4 Ἀπρίλιον ἀνεγνώσθη η ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ Σχολείου

διαγωνισμάτος υπό τούς εισηγητούς κ. Κ. Πολυγένους και έβρευθη δ. κ. Γ. Λάλωσης διά δραχμών 1000.

Την 16 Μαΐου ἀνεγκάνθη ή ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ τελευταίου Λασσανίου διαγωνισμάτος, υπό τούς εισηγητούς κ. Σ. Σακελλαροπούλου, καθ' ὁ ἔβραβεύθη ὁ διαγωνός Ν. Καζαντζάκης, διά δραχμών 1000.

Ἐβραβεύθησαν ἐπίσης συμφώνως τοῖς ὄροις τῶν κληροδοτημάτων Ράλλης καὶ Κονδόβητης, σι άριστοῦργοι διδάκτορες, Κ. Κυριακίδης καὶ Νικόλης Λαύραρης διὰ δραχμῶν 300 ἔκαστος καὶ δ. κ. Χ. Πασπάτης διὰ δραχμῶν 441.

Κατ' Ὁκτώβριον δὲ τοῦ 1908 προεκτέθη τὸ πρῶτον καὶ τὸ Κόντειον διαγωνισμα.

Βεβαίως τὸ καθήκον μου θὰ παρέλασπον, ἂν μὴ ἐξέφραζαν ὅλησίᾳ τῆς εὐχαριστίας μου πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Πανεπιστημίου διατελοῦντας, ἰδιαίτερως πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ Πανεπιστημίου, πρὸς τὸν δικηγόρον αὐτοῦ, πρὸς τοὺς οἰκογενεῖς, τοὺς λογοτέχνας καὶ ταρίχαν, διότι συνεργασθεῖς ἐφ' ὅλούληρον ἔτος μετ' αὐτῶν ἐξετίμησα τὴν εὔορκον αὐτῶν καὶ πιστὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὰς ἐργασίας καὶ τὰς συμφέροντα τοῦ Πανεπιστημίου.

Πρότοι δὲ κατέλθω τοῦ βήματος τούτου, ἀφ' εὗ αἱ πιθανότες τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, βεβαίως δὲν θὰ μοι ἐπιτρέψωσιν υπὸ διμοίρων ἴδιότητα νὰ λατήσω ἀπ' αὐτοῖς καὶ πάλιν, εἶναι ἀνάγκη νὰ τούσιω ὅτι, πρὸ παντὸς τὸ Πανεπιστήμιον χρήζει ὄργανώσεως, διότι ἡ διέποντα τούτο νομοθεσία εἶναι ἀπηργαιωμένη. Ἐκάστη περίοδος τῆς Ἰστορίας τῶν λαῶν, ἀπαιτεῖ νέαν ἐκπαίδευσιν, διότι τὸ περιβάλλον ἀλλάσσει καὶ γεννῶνται νέαι ἀνάγκαι· τὸ ἥμέτερον Πανεπιστήμιον, ὅπως καὶ πάντα τὰ ἀλλα Πανεπιστήμια, ἀτικα ἐμμένουσιν εἰς τὰ ἀρχέγονα συστήματα, δὲν εἶναι κατηρτισμένον, ὅπως παρέχῃ πάσας ἐκείνας τὰς ἴδιότητας τοῦ χαρακτήρος, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἀληθῆ ἀξίαν

τοῦ ἀνθρωπου ἐν τῷ βίῳ. Χαρακτήρ δὲ ὡς γνωστὸν εἶναι, ἡ ἀθηναϊκὴ ἀξία ἔκαστου, ἡ φυγρατικὴ ὅταν πρόκειται ν' ἀποφασίσῃ, ἡ ταχύτης ὅταν εἴναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργήσῃ, καὶ ἡ ἐνέργεια ὅταν ἀπειλήσῃ. Ἔν τέλει ἡ συνάντησις τοῦ καθήκοντος πρὸς τε τὴν Πατρίδα καὶ ἔκυρτον. Η εὐφύεια ἡ ἐκδηλωμένη δὲ ἐπιτυχίων ἐν διαγωνισμοῖς, διὰ λόγων λαμπρῶν καὶ συγγραφῶν περιτέχνων κατὰ τοὺς Ἀγγλους τοὺς κατ' ἔξοχήν πρὸς τὸν χαρακτήρα ἀποβλέποντας, θεωρεῖται ὡς τι δευτερεύον προσόν.

Διαπλάσασται δὲ ὁ χαρακτήρ, οὕτως κυριωτέρας ἔκφαντος εἶναι τὸ γνῶμη σκυτόν καὶ ἡ πειθαρχία, διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς στριβολέννης ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνέργειας, διὰ τῆς εἰς τὸ πνεύμα ἐμφυτεύτεως τῆς ἔξεως πρὸς ἀκριβὴ παρατήρησιν.

Η μέθοδος δ' αὐτῇ δὲν εἶναι νέα, εἶναι κάτιοι αὖτη ἡ τῶν ὁρχῶν. Καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν ταῦτα πρέπει νὰ συνεργήσῃ, τό τε διδάσκαλον προσωπικόν, καὶ οἱ διδασκολεγοὶ φοιτηταί.

Η διδασκαλία δὲν πρέπει νὰ γίνεται μόνον διὰ τῶν βιβλίων, ἀλλὰ νὰ καθοδηγήσηται καὶ πρακτικῶς οἱ σπουδασταί, οἱ δὲ φοιτηταί νὰ μὴ ἐπιζητῶσι μόνον ν' ἀποκτήσωσι διὰ τῶν βιβλίων καὶ ἐν φροντιστηρίοις γνώσεις ἐφημέρους, ἀρκετάς ὅπως ὑποστῶσιν ἐπισυγχρόνης τὰς ἐξεπάστεις. Άλλα καὶ νὰ ἐπιζητῶσι τὴν πραγματικὴν σπουδὴν, ἢπει μόνη εἶναι ἵκανη νὰ μορφώσῃ τὸ πνεύμα, μὴ παραμελῶσι δὲ ταύτην ὡς βάθει ἀχρηστῶν διὰ τὴν ἐξέτασιν. Νὰ μὴ θεωρῶσι ματαίως καταναλισκόμενον τὸν χρόνον διὰ διέρχονται εἰς ἐρεύνας καὶ πρακτικὴν ἐξάσκησιν, φασέλιμον δὲ μόνον τὸν χρησιμοποιούμενον εἰς ἀποστήλισιν βιβλίων, δι' ᾧ θὰ δυνηθῶσι ν' ἀπαντήσωσιν ἀνευ συγχώσεως κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἐξετάσεων.

Πρέπει νὰ πεισθῶσιν ὅτι μόνον διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐπιμιουργούνται χαρακτήρες, συγκρατίζονται ἐπιστήμονες ἄνδρες, ίκανοι διὰ τῶν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Καὶ ὅτι μόνον τὰ ἔθνη τ' ἀκολουθοῦντα τὰς μεθόδους ταύτας μεγαλουργοῦσιν, ὡς τὸ ἀποδεικνύει ἡ σημερινὴ ιστορία.

Τοιαύτην τινὰ διεργάσιμιν του Πανεπιστημίου ἐπιθυμοῦμεν, ἐνίσχυσιν τῆς ἐν αὐτῷ πρακτικῆς διδασκαλίας τῶν φοιτητῶν ἐν χπασι σοὶς κλάδοις, βίδρουσιν φροντιστηρίων, ἔργαστηρίων, κλινικῶν, χορηγίων πάντων τῶν μέσων τῆς σπουδειῆς προόδου τῶν ἐπιστημών, καὶ εξηγήσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ διπλως δύνασαι ἐπιτυχέστεραν νὰ καθοδηγῇ τοὺς διδασκομένους, καὶ ἀναθεώρησιν τοῦ νόμου τοῦ συνενώσαντος τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τῆς Μίθικῆς, διπλως διυγήθῃ ἡ ἡμετέραν ὑποταπεκρίνηται πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῆς, προμηθεύτας δὲ ἐγκαίρως πάντα τὰ γεώτερα περιοδικὰ τῆς παγκοσμίου ἐπιστήμης.

Δογιδοστήσας δὲ νῦν καὶ ἐκπληρώσας καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο καθῆκαν, παραδίδωμι καὶ ἐπισήμως τὴν ἀρχὴν τῷ ἐμῷ διαδόχῳ, καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφίας καὶ Ερμηνείας τῆς Καντικῆς Διαθήκης ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, κυρίῳ Εμπανουῆλ Χολώτᾳ, ενγόμενος αὐτῷ διπλως διυγήθῃ νὰ διεργατεῖται τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐντεῦθεν εὐχεστότερα τῶν ὅσων ἔλαχέ μοι νὰ ἐκθέσω.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν ἐν τῇ Ηγακοθήκῃ τοῦ Σχολείου τῶν τεχνῶν κατατεθέντων πινάκων κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν καὶ ὑπὸ τοὺς ἀκολουθους ἀριθμούς, προερχομένων ἐκ τῆς Συλλογῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

(Ἐπειδὴ ἔγράψη ἐν ταῖς ἐφημερίπιν διτὶ ἐν τῇ νεωτερὶ ἰδρυθείσῃ Ἑθνικῇ Ηγακοθήκῃ ἀνητήθησαν εἰκόνες παραληφθεῖσαι ἐκ τῶν ὑπογείων τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐνθάδε ἐπὶ μακρὸν χρόνον εὑρεσκοντα ἐρριμένηι, κρίναμεν καλόν, παραλαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ Πανεπιστημίου, νὰ δημοπιεύσωμεν τὸ ἐκδιλυθὸν ἔγγραφον δι' οὗ καταδείχνυται διτὶ καὶ εἰκόνες αὐταὶ, 81 τὸν ἀριθμὸν, παρεδόθησαν τῇ Διευθύνσει τοῦ Πολυτεχνείου, ἐλλείψει χώρου ἰδίου ἐν τῷ Πανεπιστημῷ, τῇ 3ῃ Ιουλίου 1878, διπλως κατατεθέσαις ἐν τῇ Ηγακοθήκῃ τοῦ Σχολείου τούτου, τοῦ Πανεπιστημίου καταβαλόντος καὶ τὰς διπάνας τῆς ἀναρτήσεως αὐτῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ Ηγακοθήκῃ. Μέσον ἐμφαίνεται διτὶ εἰκόνες αὐταὶ, καὶ τοι ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ κάρτακμεναι, δὲν ἐπικυρώσανται αὐταὶ κατάρα τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου).

Αριθμός Αντίτυπου	Εποχή Αντίτυπου	Υπόθεσις Εἰκόνων	Όνομα Καλλιτέχνου	Διεστάρεις Εἰκόνων	
				Ι	Σ
Α) Τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αιθαύσῃ πινάκων.					
1	1	Ο Βενιαμίν συλλαμβανόμενος ὃς κλέφας τὸ χρυσοῦν ποτήριον τοῦ Ἰωσήφ	Αρινά; Γιορδάνης	1.70	1.35
2	2	Τὰ χορεύοντα Χερουβίμ . . .	Ροΐθεν;	1.60	1.—
3	4	Η ἀνατορφὴ τοῦ Ἐρωτος . . .	Κορέγιος	1.—	1.50
4	5	Η ἔρητὴ τῶν Βιπισαντίων, ἢ ἡ Βασιλεὺς πίνει	Γιορδάνης	1.85	1.80
5	6	Ο Ἰωσήφ ὑποδεχμένος ἐν Αἴγυπτῳ τὸν πατέρον τοῦ Ιακώβου	Αρινά; Γιορδάνης	1.70	1.35

Αριθμός σε διάφορην περιοχήν	Υπόθεσις Είκόνων	Όνομα Καλλιτέχνου	Διαστάσεις Εικόνων	
			Πλάτος	Υψος
6 8	Ναυραχία	Van der Werf(Adr.)	1.36	0.75
7 9	Μίχαι ολυτές	Δελκούρ	0.85	0.57
8 10	Βαλκανίου, γιαρή έπι σανίδα;	Ρουΐζης	0.70	0.55
9 11	Εικόνες μητρόστού Ρέμαρχου	Ρέμερχανδ	0.78	0.86
10 12	Βίκχος και Σιληνός, καιρώ- μενος έπι της μέθης	Άλβωνης	0.78	0.58
11 13	Διδάσκαλος, καιρόμενος και μιθηταὶ ἀτακτοῦς;	Δελκούρ	0.85	0.57
12 14	Αιράν και πλοία	"Αγιωτός	1.35	0.75
13 24	Ο Μωύσης εξάγων θώρακές πέτρας. Γραφή έπι σανίδας.	J. Besckey	0.65	0.50
14 25	Ο Καφάλης θέτων πόδα εἰς τὴν πορταπούστην Λεπτολογγίου	Βαρζάκης	1.40	1.28
15 26	Ο Εύχαγγελισμός	Άλενσος Κάννης	2.10	1.62
16 27	Η προσευχή έν τῷ Κάποι ..	Καντζείνης	1.27	1.50
17 32	Ο θεοντόν Αλέξανδρος έγγει- σίζων τὴν θησαυρὸν τῷ Ιε- τῷ αὐτοῖς Φιλίππων και συ- χρόνως πίνον τὸ ψάριαν.	"Αγιωτός	1.00	0.80
18 35	Χωριογραφίαι	Τουάσκρης	0.67	0.47
19 36	Π Δάροντ διωκούμενη θάντος		0.68	0.48
20 37	Απόλλωρος και μεταμορφω- θεῖσα παρὰ τὴν Πηνειόν πα- τέρα της εἰς τὸ δράμνιον αὐτῇ δένδρον	Nikόλ. Πουσέν	1.25	1.20
21 38	Π Εσθήρ ίκετεύοσα θάντο τῶν Εβραίων τὸν Ασσουέρον.	Πασλος Βερωνατος	1.70	1.85
22 39	Χωριογραφία, Κάνταυρος και νύργατι θηρεύοντες σάναζήριους	"Αγιωτός	1.65	0.98
23 40	Χωριογραφία, Λυκτούλη τοῦ Ἄλιου	Κλαεδ. Λωραίνης	0.50	0.37
24 50	Χωριογράφημα. Εβδούλιον...	Τουζτέρης	0.73	0.50
25 63	Γονατίκες λουόμεναι. Γραφή			

Αριθμός σε διάφορην περιοχήν	Υπόθεσις Είκονων	Όνομα Καλλιτέχνου	Διαστάσεις Εικόνων	
			Πλάτος	Υψος
26 65	Ἐπὶ σανίδας	"Αγιωτός	0.20	0.25
27 69	Οργιάζοντες. Γραφή έπι πλα- κής χαλκίνης	"Αλέρτος Δούρερ	0.16	0.40
28 70	Γυνὴ έν τῷ λοιπρῷ	"Αγιωτός	0.25	0.37
29 71	Τηπόθεσις ἄγνωστος	"Αγιωτός	0.22	0.35
30 73	Εικὼν ἀγνώστου. Γραφή έπι χαλκοῦ	"Αγιωτός	0.75	1.10
31 78	Εἰκὼν Καρόλου, Λ' Βασιλέως τῆς Αγγλίας	Βάλκερ	0.08	0.10
32 86	Μία σκηνὴ τῶν κατακλυμάτων.	Ασον. Κορεκλούνε	1.45	2.35
33 90	Άδην και Ερα. Γραφή έπι σανίδας	"Αγιωτός	1.80	2.48
34 91	Πανήγυρις	Bruner	0.38	0.50
	Β') Τῶν έν τῷ δωματίῳ πινάκων.			
35 1	Χωριογράφημα. Χωρικοὶ λαό- ντες τοὺς πόδας πάρεκ τὸ ραῖθρον	"Αγιωτός	0.42	0.28
36 5	Εἰκὼν γεννήσιον	"Αγιωτός	0.40	0.45
37 7	Αποφίς τῆς Βιέννης	Daste	1.10	0.75
38 8	Ἡ Έλπις	Ιω. Βαπτιστής	0.35	0.44
39 13	Ο Μωύσης εξάγων θώρακές πέτρας	"Αγιωτός	1.25	0.93
40 15	Ο Ιησοῦς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Σί- μωνος τοῦ λεπροῦ, ἐνθα δὲ Μάρθα ζλειψίς τοὺς πόδας αὐτοῦ μὲν υἷρον	"Αγιωτός	1.27	0.77
41 16	Γυμνός Ερως		0.55	0.68
42 20	Κερκλή Ευληνίδος		0.30	0.65
43 21	Εἰκὼν χοιτειανῆς Εβεραρδίνης	Von Polen	0.80	1.00
44 22	Χωριογράφημα. Γραφή έπι σανίδας	"Αγιωτός	0.33	0.40

**Γ') Τῶν ἐν ἑτέρῳ δωματίῳ κατατεθέντων ἄνω ἀριθμῶν.
κατωτέρας τέχνης.**

- 46-51 Ἐπτὰ Ἀστατικά σκηναί.
 52 Πλατεῖα πόλεως τονος μετὰ κτιρίου.
 53 Ἐτέρα πλατεῖα. Ἀντολὴ ὥλου.
 54 Πλαναγία φέρουσα τὸν Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις.
 55 Θία τῆς Νεκπόλεως. Ὅδρογραφία.
 56 Θέα τῆς αὐτῆς πόλεως ἐν κυρῷ νυκτός. Ὅδρογραφία.
 57 Ἀργυροῦν βυζαντινὸν εἰκονισμάτιον ἡ Παναγία.
 58 Λιρὴν Ἀλεξανδρείας.
 59 Πλατεῖα τοῦ Ἀγίου Μάρκου ἐν Βενετίᾳ.
 60 Εὐαγγελιστὴς Μακρύλιος. Γραφὴ ἐπὶ ὕδου.
 61 Εὐαγγελιστὴς Μάρκος.
 62 Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ κάπερ. Μονακόνιον ἐν ἔνδον.
 63 Ἡ Σταύρωση. Ἐπίσκη.
 64 Φυγὴ εἰς Αἴγυπτον. Ἐπίσκη.
 65-81 Δέκα ἐπτὰ εἰστήτι ἀλαιμογραφίαι καὶ λιθογραφίαι: ἐλαχίστης
τέλιας, τεθέσαι ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῆς Σχολῆς.

Ἄποκτεινεις οἱ ἀνιστόρων ὅγδοηκοντα καὶ εἰς πάνκαις παρεδόθησαν
ὑπὸ τοῦ Προτάγεος τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου κ. Λ. Ἀναγνωστάκη
καὶ παρελήρηθησαν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου τῶν Τεχνῶν κ.
Γ. Μαυρογάννη, ἀνηρτάθησαν δὲ ἐν τῇ Πινακοθήκῃ ἀπαντεῖς οἱ φέρον-
τες ἀριθμοὺς δικτάντη τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐφ' ὁ συνετάχθη ὁ παρὸν κατάλογος διπλοῦς, ὑπογραφεὶς πωρ'
χιμφοτέρων καὶ σημανθεὶς τῇ τε σφραγίδι τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου
καὶ τῇ τοῦ Σχολείου τῶν Τεχνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ιουλίου 1878.

Ο παραδοτής

Α. Αναγνωστάκης

Πρύτανης τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου

Ο παραδοτής

Γ. Μαυρογάννης

Διευθυντής τοῦ Σχολείου τῶν Τεχνῶν

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Μεδός τὴν Σεβαστὴν Προταρεῖαν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Διεβόητες τὴν ὥπ' ἀριθ. 429/177 τῆς 15 Ὁκτωβρίου ε. ε. διατά-
γην τῆς Σ. Προτανείας, «ὅπως διαφωτίσωμεν τὴν τε Προτανείαν καὶ
τὴν Ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον, ἀν ἐπερθήσαν ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς
περιουσίας τοῦ Πλανεπιστημίου κατὰ τὴ λίθια ἔπος αἱ διατάξεις τοῦ
λογοτεκνοῦ νόμου περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων ὑπὸ τῆς ὑπηρε-
σίας τοῦ λογιστηρίου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου,
συσκευθέντες ἐκοινωνεῖν διτο, διπο; μαρφώσισμεν γνώριμην καὶ διαφωτί-
σσαμεν τὴν Προτανείαν καὶ τὴν Ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον περὶ τῶν
θεμάτων, ἃτινα προεβλήθησαν ὑμῖν, ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖην καθι-
στατο, ἵνα προβῶμεν εἰς λεπτομερῆ ἐλεγχον:

α') τῶν ἐν τῷ λογιστηρίῳ τοῦ Πλανεπιστημίου κρατουμένων Στ-
ελίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν·

β') τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἑσδῶν καὶ ἑξδῶν τοῦ λίθιαντος ἀκα-
δημαϊκοῦ ἔπος 1908—1909.

γ') τοῦ βιβλίου ταυτού ἐν παραβολῇ τῶν μὲν εἰσπράξεων πρὸς τὰ
στελέχη τῶν διπλοτύπων, τῶν δὲ πλευριῶν πρὸς τὰ χρηματικὰ ἐν-
τίληματα·

δ') τῶν δικαιολογητικῶν ἐκάστου χρηματικοῦ ἐντάλματος·

ε') τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τοῦ παμείου καὶ

ζ') τοῦ ισολογισμοῦ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔπος 1908—1909.

Ἐτοι δὲ καὶ τῶν τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας Μπαλτατῆ.

Τὴν γνώμην ἡμῶν ταῦτην ἀνακοινώσαμεν εἰς τὸν κ. Πρύτανην,
ὅστις ἐνέκρινε ταῦτην, οὕτω δὲ προέβημεν εἰς τὸν ἐλεγχον, λαμβάνο-
μεν δὲ τὴν ταρὰν νὰ ὑποβάλωμεν τὴν πόσιμα τοῦ ἐλέγχου.

Βιβλία τοῦ Λογιστηρίου.

Τὰ βιβλία τοῦ λογιστηρίου κρατοῦνται κατά τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον πεντούκων, διθῆς δὲ ἔχουσιν αἱ ἐν κάτοις ἑγγραφαὶ δὲν δυνάμεθα δῆμο; γὰρ μὴ σημειώσωσιν, διτι ἐπειθυμοῦν, διπλῶς μὴ εὑρημένην τοῖς βιβλίοις ίδιος τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ζέσυγτα, διαχρηστὰς καὶ παρεγγραφάς. Τὸ πυρὸν λάθος δέσην γὰρ ἐπεκνορθῶσαι διὰ νέας πράξεως καὶ οὐχὶ ἀποζεσμένης ή τροποποιουμένης τῆς πρώτης πράξεως.

II

Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1908—1909.

Α'. "Ἐσόδα.

Οἱ ἐγκεκριμένοι προϋπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους
1908—1909 ἔνεγραφεν ἐσόδα
α') ίδιας περιουσίας Πανεπιστημίου Δρ. 271,387.62

β') περισσευμάτων κληροβοήτων » 30,720.—

γ') δωρεῶν, κληρονομιῶν καὶ κληροδοτηριάτων » 223,554.92

δ') ἐπιτροπῆς πνευματικῶν ἀγάνων » 37.80

ε') δωρεᾶς ἀνωνύμου » 12.50 Δρ. 525,712.85

Ἀπίνακτι τοίτων ἔνεσται ὁμοίωταν ἐσόδα.

α') ίδιας περιουσίας Πανεπιστημίου Δρ. 304,435.86

β') περισσευμάτων Πανεπιστημίου » —

γ') δωρεῶν, κληρονομιῶν καὶ κληροδοτηριάτων » 244,259.56

Εἰς μεταφορὰν.. Δρ. 548,695.42 Δρ. 525,712.85

Ἐξ μεταφορᾶς.. Δρ. 548,695.42 Δρ. 525,712.85
δ') ἐπιτροπῆς πνευματικῆς
ἀγώνων » 36.70
ε') δωρεᾶς ἀνωνύμου .. » 12.50 548,744.62
ἔνεσται ὁμοίωταν ἡ τοῦ ἐσόδου ἐπι πλέον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ Δρ. 23,031.77

Εἰσπράγματα δὲ ἐσόδα

α') ίδιας περιουσίας Πανεπιστημίου Δρ. 286,912.26

β') δωρεῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοτηριάτων .. » 283,613.56

γ') ἐπιτροπῆς πνευματικῶν ἀγώνων » 36.70

δ') δωρεᾶς ἀνωνύμου .. » 12.60 Δρ. 502,575.02

ἀπίνακτι τοῦ τοῦ Βιβλιοθέτων ἐκ » 548,744.62

ἴχορες εἰσπράγματα ἐπι ἔλαττον Δρ. 46,169.60
ἄλλ' ἐκ τούτων εἰσπράγματα μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ

ἔτους καὶ μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου έ. Ε. τελευταῖς
ἥμέραις τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐσόδων » 6,495.—

Ἄτοι ἡλεκτρόθηκαν τὰ καθιστέρωματα εἰς Δρ. 39,674.60

Ἄλλ' ίσαν λίθιναὶ οὐπ' ὅψει διτι μεταξὺ τῶν
καθιστέρωμάτων καταλέγεται μέρος τῆς ἐπὶ τοῦ
δημοσίου χορηγουμένης ἐκ δρ. 34,000 προσόδου διτι
λίσκητρα ἐξ ὧν δρ. 11,332.60 εἰσπράγματα ἡδη,
τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ » 22,667.35
δὲν εἰσπράγματα, καίτοι ἐξεδόθησαν τὰ πρὸς τοῦτο
χρηματικὰ ἐντάλματα, ἐπορέατος καὶ θὰ εἰσπράγματα,
θὰ ἔχομεν καθιστέρωματα τῶν ἐσόδων τοῦ 1908—

1909 ἐκ Δρ. 17,007.25

Ἐννοεῖται δῆμος διτι
ἴκανὴ ποσὰ θὰ εἰσπράγματα ἔντοις τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Β'. "Εξοδα.

Διά του προϋπολογισμού και έγκριτων διατάχμων του 'Υπουργείου τῶν Επεκληπτικῶν και τῆς Δημοσίας Εκπαιδεύσεως ἔχοργήνησαν πιστώσεις τακτικές, ἀναπληρωματικές και ἔκτακτες:

α') ίδιας περιουσίας Ηλευθεροπόλεων	Δρ. 278,270.82
β') περισσευμάτων κληροδότηνων	» 31,320.—
γ') δωρεών, κληρονομιῶν και κληροδοτημάτων	» 226,963.84 Δρ. 536,554.66
ἀπέναντι τούτων ἐδαπανήθησαν:	
α') ίδιας περιουσίας Ηλευθεροπόλεων	Δρ. 258,277.70
β') περισσευμάτων κληροδοτημάτων	» 27,440.—
γ') ἐξθεν, δωρεών κληρονομιῶν και κληροδοτημάτων	» 204,896.72 » 490,614.42

ὅτοι ἐδαπανήθησαν ἐπὶ ξεκτού τῶν προϋπολογισθέντων	Δρ. 45,940.24
λαμβανομένου δ' ὡς ὅφει ὅτι ἔχομεν ὑπερβάσεις πιστώσεων ἐκ	» 133.15
ἔχομεν ἀδιαθέτους πιστώσεις	» 46,073.39

'Αλλὰ καίτοι ἀναγράφεται ἐπὶ τῷ ἀπολογισμῷ τοσοῦτο ποσὸν ἀδιαθέτου πιστώσεων, δὲν πρέπει τις γὰρ ὑποθέσῃ διὰ πρόχυματος τὸ έτος 1908 — 1909 ἀρχαὶν διαιτηκῶς ἀδιαθέτους πιστώσεις ἐκ δρ. 46,073.39, καθότου κατὰ τὴν κρατήσαν ἐπὶ τῇ διαχειρίσται τῶν τῶν 'Εθνικοῦ Ηλευθεροπόλεων, ἀπὸ πολλῶν ἑτοῖς καθιερώθεν και στριζόμενον εἰς ἀδηγίας τῶν 'Υπουργείου τῶν Επεκληπτικῶν, ἀλλ' ὡς ἐκ τούτου μὴ καθιερώμενον κανονικὴν και γόμιμον, και μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ έτους και μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἔχακολουθεῖ τὸ ἔκδοσις χρη-

ματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τῶν ἀδιαθέτων πιστώσεων τοῦ λῆξιντος; ἔτους, οὗτο δὲ δὲ οὐέλου γὰρ μελετήσῃ τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ηλευθεροπόλεων ἐκ τῶν ἀπολογισμῶν, δὲν δύναται νὰ ἔχειγάρη ἀσφαλῆ συμπεράσματα, ἀφαῦ ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς ἀναγράφονται μόνον τὰ εἰσπραγχέντα ἔσοδα και τὰ πληρωθέντα ἔξοδα τοῦ έτους, χωρὶς γ' ἀγαρέσσων οὔτοι και τὰ εἰσπραγχέντα ἔσοδα μετὰ τὴν 31 Αύγουστου ἐκ τῶν καθυστερούντων ἐπέδων και τὰ πληρωθέντα ἔξοδα ἐκ τῶν ἀδιαθέτων πιστώσεων.

Καὶ ἀνεγράφεται ἀνωτέρω ἐπὶ κεφαλλίῳ τῶν ἐπέδων διὰ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χοήσεως 1908 — 1909 εἰσπράγχθησαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου — 10 Νοεμβρίου 1909 ἐκ τῶν καθυστερούντων ἐπέδων δρ. 6,495, σκριούμενον δὲ καὶ ἐπειδή, διὰ τὸ βάρος τῶν ὑπολειφθεισῶν κατὰ τὴν 31 Αύγουστου 1909 ἀδιαθέτων πιστώσεων ἐπειδή τὸν 46,073.39

έξεδοντος χρηματικὰ ἐντάλματα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 10 Νοεμβρίου 1909	14,431.88
οὔτοι δὲ κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1909 αἱ ἀδιαθέτως πιστώσεις ἐμετέβησαν εἰς	Δρ. 31,641.51

θὰ μειωθῶσι δ' ἔτι ἀκδιδομένοις γάρ τοι χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τῶν ἀδιαθέτων πιστώσεων.

Καὶ κριτοῦνται μὲν ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ λογιστήρος κανονικῶς λογαριασμοὶ τῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χοήσεως εἰσπραττομένων ἐπέδων και πληρωνομένων ἔξοδων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐξοδοὶ κεκλεισμένων χρήσεων», «Ἐξοδοὶ κεκλεισμένων χρήσεων», ἐφ' ὅπου ταῦτα δὲν περιλαμβάνονται και ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς, ὑφίσταται ἀνωμαλία.

'Η ἀνωμαλία αὕτη ἔξι ἀνάγκης θὰ ἀρθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρτι ἀκδοθέντος 'ΙΤΟΑ' νόμου τῆς 10 Οκτωβρίου 1909 περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 'ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, διτοι διὰ τοῦ ἀρθρου 21 ὁρίσας τὴν χρῆσιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου — 31 Αύγουστου, προεγόρησε σινάρια νὰ παρατείνῃ ἐπὶ 2 ἔτη μῆνας τούτην διὰ τὴν εἰσπράξιν ἀπάντων τῶν ἐπέδων και διὰ τὴν πληρωμὴν ἀπόγυτων τῶν ἔξοδων τῆς χοήσεως.

Γ') Σύγκρισις ἔσοδων πρὸς τὰ ἔξοδα.

Κατὰ τὸν ἡπολογ. πρὸς, κατὰ τὸν ἀκαδημαϊκὸν	
ἔτος 1908—1909 εἰσπράχθησαν ἔσοδα	Δρ. 502,575.02
εἰδηπράχθησαν ἔξοδα	» 490,614.42
ἡτοι ὄπελείφθησαν κι δυπάνται τῶν ἔσοδων κατὰ.. Δρ. 11,960.60	

Ἐάν δημ. λαβῶμεν ὅπ' αὐτοῖς διαφοράμενοι ἀνωτέρῳ ἐν τοῖς
κεφαλίσιοις τῶν ἔσοδων καὶ ἔξοδων ἔχομεν.

α') "Ἐσοδα τῆς χρήσεως 1908—1909 εἰσπράχθησαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1908 μέχρι 31 Αὐγούστου 1909 Δρ. 502,575.02

β') "Ἐσοδα τῆς αὐτῆς χρήσεως εἰσπράχθησαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 10/9/ερτου 1909 6,495.—
ἡτοι ἐν ὅλῳ ἔσοδα Δρ. 509,070.02

γ') Ἐπόδιον ἔχομεν ἔξοδα

α') διατεθέντα ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1908
μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1909 .. Δρ. 490,614.42

β') διατεθέντα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 10 Νοεμβρίου 1909 14,431.88

ἡτοι ἐν ὅλῳ ἔξοδα » 505,046.30

ἡτοι ὄπελείφθησαν τὰ ἔξοδα τῶν ἔσοδων κατὰ . . . Δρ. 4,023.72

τὸ ποσὸν δημ. ταῦτα μετὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῆς δι' ἕσκεστρος χρηματικῶν
τῶν δημοσίου ἀνερχομένης εἰς » 22,667.35

Ως αὐτὴν εἰς Δρ. 26,691.07

III

Ταμείον.

Τὴν διαχείρισιν τοῦ Ταμείου ἔχειλέγειται, ἐπεκτείνοντας τὴν
ἐλεγχον ἐπὶ πάντας εἰσπράξεων; καὶ πληρωμῆς, καταρετήσαντας δὲ

καὶ τὰ χρηματικὸν ὄπόλοιπον τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν 1 Νοεμβρίου
ε. ζ. καὶ βεβαιωθέντες περὶ τῶν χρηματογράφων.

Πρῶτον βεβαιοῦμεν, ὅτι ὁ Ταμείος κ. Δημ. Λιθαδᾶς τηρεῖ τὸ βι-
βλίον Ταμείου κανονικότατα καὶ ἐνήμερον, ἐξαίρομεν δὲ τὴν τάξιν
ἥτις καρτεῖ ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ ως πρὸς τὰς ἐγγραφὰς ἐν τῷ βιβλίῳ
καὶ ως πρὸς τὰ δικαιολογητικὰ τὰς διαχειρίσεώς του.

"Η διαχείρισις τοῦ Ταμείου ἔχει ὡς εἶδος:

Εἰσπράξεις.

Ταπόλοιπον τὴν 31 Αὐγούστου 1908 μετενεγκένει
εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1908—1909 Δρ. 168,783.59

Εἰσπράχθησαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1908 μέχρι
31 Αὐγούστου 1909 » 672,281.55

Ἐπ. δικ. Δρ. 841,065.14

Πληρωματικά.

Τὸ Ταμείον ἐνέγγυος πληρωμάται ἀπὸ 1 Σε-
πτεμβρίου — 31 Αὐγούστου 1909 Δρ. 688,599.80

Ταπόλοιπον τὴν 31 Αὐγούστου 1909 Δρ. 152,465.84

Ἐν τῷ ἐλέγχῳ παρεβάλαμεν τὰς ἐγγραφὰς τῶν βιβλίων ταμείου
καὶ πρὸς μὲν τὰς εἰσπράξεις πρὸς τὰ γραμμάτια καὶ τὰ στελέχη
αὐτῶν, ως πρὸς δὲ τὰς πληρωμάταις πρὸς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα,
όλλα καὶ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς πληρωμάταις παρεβίλορεν πρὸς τὰ
βιβλία τοῦ λογιστηρίου, βεβαιωθέντες περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῶν.

IV

Ἐλεγχος χρηματικῶν ἐνταλμάτων.

Ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπεμείναμεν ἴδιως.
εἰς τὴν λεπτομερὴν ἔξτασιν τῶν δικαιολογητικῶν ἥντος ἐκζετού χρη-
ματικῶν ἐνταλμάτων.

Ο ολιγοχρήστης κατέδειξεν, ότι γενικώς μὲν πησοῦνται αἱ διατάξεις τῶν λογιστικῶν νόμου ἐν τῇ ἑκδόσει τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδούμενῶν τούτοιν ἐπὶ τῶν αἰκείοιν πιστώσειν τοῖς προϋπολογισμοῖς, εὑρούμενον ὅμοιον καὶ τὰς ἔξης ἀγωματίας.

α') Πέξεδεύησαν χρηματικὰ ἐντάλματα καθ' ὑπέρβασιν τῶν κεχυριγμένον πιστώσεων.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Β'. ἀρθρῷ 5 ἐδαφ. δ' Δρ.	0.60
" " " Γ'. " 1 " ζ' "	55.75
" " " Ζ'. " 1 " α' "	10.—
" " " Δ'. " 24 " ζ' "	66.80
πτοτ. ἐν δλῳ Δρ.	<u>133.15</u>

Καὶ δὲν εἶναι μὲν συμπλεκτὸν τὸ πασὸν τοῦ ὑπέρβασιν τούτου, ἀλλ' ὑπέρβασις πιστώσεως δὲν ἐπιτρέπεται προσύνοτος δὲ τὸ λογιστήριον, ἵνα αἰτησται ἡρμοδίως τὴν χορηγίαν ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπερβάσεων τούτων.

β') Εν ταῖς προμηθείσις, ιδίᾳ; τοῦ Ἀρεταίου καὶ τοῦ Λιγυντείου καὶ ἐν ταῖς τῶν ἐπιτηκευῶν οἰκιῶν, ἀγγειοῦσῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, δὲν ἐπηρήσαν αἱ περὶ δημοπορειῶν διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου, οὐδὲ ἐπισυνάπτεται καὶ ἐν ταῖς τῶν εἰς τὰς προμηθείας ἀφορῶντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων συμφωνητικῶν ἐπὶ συναλλόγου χρημάτων συντεταγμένον.

γ') Προκειμένου περὶ ἀγορῶν ὄργανων, βιβλίων καὶ νομισμάτων εἴρομεν εἰς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, ὑπὸ τοὺς καταλόγους, σημειώσιν τοῦ ἡρμοδίου καθηγητοῦ, ὅτι παρελήφθησαν τὰ δι' ἐν τὸ ἐνταλματικά εἶδη, ὅλλι τοῦτο δὲν ὀφειλεῖται εἰδεῖς νὰ εἰσάγωνται πάντα ταῦτα διὰ διεπλοτύπου ἀποδείξεως, ἢ ἀπόδειξις δὲ αὐτοῦ φέρουσα καὶ τὸν κύριον τὸν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, τῇ κλινικῇ, τῇ εἰδικῇ βιβλιοθήκῃ χρητουμένου καταλόγου, νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα.

δ') Μέρες πληρωμὴν διπλανῶν ἐν τῷ ἔξωτερον ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα ὑπὲρ τοῦ ταυτοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν συναλλαγματικῆς ἵνα δικαιολογεῖται πλήρης ἡ διπλάνη, δέδει νὰ προσαρτηθῇ κατόπιν εἰς τὰ χρηματικὰ ἐνταλματα ἡ ἀπόδειξις τῆς παραλαβῆς τῶν χρη-

μάτων ὑπὸ τῶν δικαιούχων. Ἐν τούτοις εῖδοροις πολλὰ ἐντάλματα, μὴ φέροντα τοιαύτην ἀπόδειξιν, ἐπομένως ἐκκρεμή. Τῆς ἀπαξίας ταύτης δὲν εἶναι ὁ ταχιάς αἵτιος, διότι, ὡς ἔξτασαντες ἐπείσθημεν, ὁ ταρίας καὶ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ παρὰ τοῦ λογιστηρίου ἐζήτησε τὴν προσκόμισιν τῆς ἀποδείξεως, ἀρμοδία πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Πανεπιστημίου, ἥτις ἀποστέλλουσα τὴν συναλλαγματικήν ἔδει νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ τὴν παραλαβῆν τῆς ἀποδείξεως καὶ τὴν παράδοσιν αὐτῆς εἰς τὸν ταυταν πρὸς πλέον δικαιούχοις τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ὑπὲρ οὗτω παραμένει ἐκκρεμές. Ὁτι προσπορτήθη εἰς τὸ ἐνταλματὸν λογοχεισμὸς καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς τραπέζης περὶ ἀγορᾶς τῆς συναλλαγματικῆς δέν ὀφειλεῖ, ἀπαντεῖται ἀναμφιρίστως ἡ ἀπόδειξις ὅτι οὗτος ὁ δικαιούχος, καὶ οὐχὶ ἄλλος, ἔλαβε τὴν συναλλαγματικήν καὶ ἐπομένως, ἔξωφλήθη πράγματι τὸ χρέος τοῦ Πανεπιστημίου. Συμστήμεν, ὅπως ἐπιδιωγθῇ ἡ τακτοποίησις τῶν χρηματοκῶν τούτων ἐνταλμάτων.

ε') Τὰ στελέχη τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων δὲν εἶναι διπολυγράφημένα ὑπὸ τοῦ πρωτήνεως, τὰ πλεῖστα δὲ οὖθ' ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ, ὁγτελῆρημεν δὲ ὅτι ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα, ὑπογράφονται καὶ ἔχαργηρούνται καὶ κατόπιν ἀντιγράφονται τὰ στελέχη. Τοῦτο εἶναι ἐκτὸς πάσης τάξεως. Τὰ τα στελέχη τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ αὐτὰ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα δέον νὰ ἐκδίδωνται ταῦτοχρόνως, ταῦτοχρόνως; δὲ νὰ διπολυγράφονται: διπλὸ τοῦ λογιστοῦ ἡμισέτερα, ἡμισέτερα δὲ νὰ προσάγονται πρὸς διπλογράφην εἰς τὸν πρότανιν.

Ἐπειδὸς τούτων ἀγεύρημέν τιγα τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, μὴ ἀναγράφονται ἐπὶ τῆς κεφαλίδος, ὡς δρᾶστες ὁ λογιστικὸς νόμος, τὸν χρήσιν ἐφ' ἡς ἐξεδόθησαν, ἐν ἀπαρτίδας τοῦ Αύγουστου 1908. Εἴτε τοῦτο ἐγένετο δι' ἔλλειψιν πιστώσεως, εἴτε δι' ἄλλον λόγον, δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸν λογιστικὸν νόμον καὶ τὸ λογιστήριον ὥφειλε νὰ μὴ ἐκδώῃ οὕτω τὰ ἐντάλματα, μείζονα δὲ προτοχὴν γὰρ καταβάλλει τὸ μέλλον.

Εδορομεν δὲ καὶ τινα ἐντάλματα, εὐταχῆς ὀλίγα, ἐκδούμενα ἐπὶ τῆς χρήσεως 1908—1909, ἐντὸ πρόκειται περὶ διαπάνης τῆς χρήσεως 1907—1908 ὡς π.χ. δι' ὑποτροφίας τοῦ Αύγουστου 1908. Εἴτε τοῦτο ἐγένετο δι' ἔλλειψιν πιστώσεως, εἴτε δι' ἄλλον λόγον, δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸν λογιστικὸν νόμον καὶ τὸ λογιστήριον ὥφειλε νὰ μὴ ἐκδώῃ οὕτω τὰ ἐντάλματα, μείζονα δὲ προτοχὴν γὰρ καταβάλλει τὸ μέλλον.

V

Εἰσπράξεις καὶ πληρωματ Ταμείου.

Τὸ Ταμεῖον κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ὥτος 1908—1909 ἐνήργησε τὰς ἐπομένας εἰσπράξεις καὶ πληρωμάς.

Εἰσπράξεις.

ἐξ ὑπολοίπου 31 Αὐγούστου 1908	Δρ. 168,783.59
ἐξ ἑσόδων κεκλεισμένων χρήσεων	» 17,112.95
ἐξ ἑσόδων χρήσεως 1908—1909	» 511,065.19
ἐξ ἀκινήτων	» 3,817.50
ἐξ Ἑθνικῆς Τράπεζης (ἀνοικτὸς λ/σμὸς)	» 60,000.—
ἐξ ἐνυποθήκων δανείων	» 3,840.30
ἐκ χρηματογράφων	» 580.—
ἐκ διαφόρων λ/σμῶν	» 73,202.70
ἐκ περιουσίας Δωροθέου Σχολαρίου	» 559.81
ἐκ χρηματικῆς ἐγγύησεως	» 100.—
ἐκ κληρονομιῶν καὶ κληροδοτημάτων	» 18.28
ἐξ ἐκκερμῶν λ/σμῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοτημάτων	» 584.89
ἐκ περιουσίας Ηπειρωτηρίου	» 1,400.—
ἐν δλῷ . . . Δρ. 841,065.14	

Πληρωματ.

Εἰς ἔξοδα κεκλεισμένων χρήσεων Δρ. 47,418.60	
» » χρήσεως 1908—1909 » 458,898.44	
» διαφόρους λ/σμῶν;	» 52,587.36
» περιουσίαν Αίγινήτου	» 3,882.70
» Ἑθνικὴν Τράπεζαν (ἀνοικτὸς λ/σμὸς)	» 76,500.—
» χρηματόγραφα	» 10,246.50
» κληρογομίκη Δωροθέου Σχολαρίου	» 1,500.—

Πρὸς μεταφοράν.. Δρ. 651,033.60 Δρ. 841,065.14

Ἐκ μεταφορᾶς.. Δρ. 651,033.60 Δρ. 841,065.14	
εἰς χρηματικὰς ἐγγυήσεις	» 2,000.—
» εἰς ἐκκερματικὲς λ/σμούς, κληροδοτημάτικας καὶ κληροδοτημάτικα	» 26,602.05
» κληρονομίαν Αίγινήτου	» 378.95
» κληρονομίας καὶ κληροδοτημάτικα	» 8,584.70
	» 688,599.30

Τηλόλοιπον 31 Αὐγούστου 1909 Δρ. 152,465.84

VI

Ἐλεγχος τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου τοῦ Ταμείου.

Κατὰ τὴν ἡ Νοεμβρίου ἐ. Ἐ. ἐνηργήσαμεν ἐλεγχον τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Κατὰ τὸ βιβλίον ταμείου ἐν τῷ Ταμείῳ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔδει γὰρ ὑπάρχῃ ὑπόλοιπον	Δρ. 171,051.49
ἐξ εἰσπράξεων παρὰ τῶν φοιτητῶν δι' ἀποζημίωσιν χρήσεως καὶ καταναλόσεως ὄλικῶν καὶ ὄργανων ἐν τοῖς ἔργοις τηγανητοῖς καὶ κλινικαῖς τοῦ Ἑθνικοῦ Ιαντεπιστημονίου	» 400.—
ἐκ τῆς περιουσίας Μπαλτατζῆ εἰς χρυσὸν	» 50.—
ὑμίσιως εἰς τραπεζικὰ	» 9,688.22
ητο: ἐν δλῷ . . . Δρ. 181,140.21	

Ἐπαλέσκημεν τὴν ταμίαν, ἵνα καταμετρήσῃ ἐνώπιόν μας τὸ ἡ χρηματοκιβωτίῳ αὐτοῦ ὑπόλοιπον· συνεμπρόφθη οὗτος πρὸς τὴν πρόσκλησίν μας, καὶ ταῦτης γενομένης, εὑρέθη συγκείμενον:

α') ἐκ μετρητῶν, ητοι εἰς τραπεζικὰ χρημάτια	Δρ. 970.—
» κέρματα	» 73
» χρυσᾶ καὶ χρυσᾶς νομίσματα, παραληφθέντα παρὰ τῶν προκατόχων τοῦ πρὸς φύλαξιν καὶ πρὸς 1.80	» 1,503.04 Δρ. 2,473.77

Πρὸς μεταφοράν.. Δρ. 2,473.77

		Έκ μεταφοράς.. Δρ.	2,473.77
δ') έξ αντιτίμων ήτοι όποδειξειν.			
1) διά μισθίου καθηγητῶν τῶν μηνῶν Πούλου, Αύγουστου, Σεπτεμβρίου καὶ Οκτωβρίου	Δρ.	59,977.—	
2) δι' ἐπιμέτρων καθηγητῶν Μαρτίου, Μαΐου, Ιουνίου, Ιουλίου, Αύγουστου, Σεπτεμβρίου καὶ Οκτωβρίου	»	31,953.30	
3) διά μισθίου ὄπαλλήλων τῆς Πρυτανείας τῶν μηνῶν Απριλίου, Μαΐου, Ιουνίου, Ιουλίου, Αύγουστου, Σεπτεμβρίου καὶ Οκτωβρίου	»	11,147.50	
4) διά μισθίου ὄπαλλήλων παραρτημάτων Μαΐου, Ιουνίου, Ιουλίου, Αύγουστου, Σεπτεμβρίου καὶ Οκτωβρίου	»	25,470.25	
5) διά μισθίου κλητήρων τοῦ Πανεπιστημίου τῶν μηνῶν Απριλίου, Μαΐου, Ιουνίου, Ιουλίου, Αύγουστου, Σεπτεμβρίου καὶ Οκτωβρίου	»	10,640.—	139,188.05
Περὶ πάντων τῶν ἀγιωτέρων ὄπαρχωσιν ἐν τῷ ταρίφῳ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τοῦ Υπουργείου τῶν Εκκλησιαστικῶν.			
γ') έξ ἀποδείξεων δι' αἴξοιν μισθίου καθηγητῶν Δρ.		166.30	
δ') δι' ἀποδείξεων μισθίου ὄπαλλήλων παραρτημάτων, μὴ πειληρθέντων ἐν τῷ χρηματικῷ ἐντάλματι	»	1,506.60	
ε') Ἀποδείξεις δι' έξέταστα καθηγητῶν μηνῶν Ιανουαρίου μέχρι Αύγουστου	»	16,205.—	
Πόδες μεταφορᾶς.. Δρ.		157,065.95	

Έκ μεταφορᾶς.. Δρ.	157,065.95
σ') έξ χριεζωφλημάτων ἐντάλματων Πανεπιστημίου	» 18,814.49
ζ') έξ ἀποδείξεων καταθέσεων τῶν καθηγητῶν εἰς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον τῶν παλιτειών ὄπαλλήλων	» 476.50
η') ἐκ λογαριασμού καταναλωθέντος χαρτοσήμου, διεκ πληρωμὴν φυλάκτρων μέχρι Αύγουστου	» 386.60
θ') έξ ἀποδείξεως λαβόντος χρήματα ἐπὶ ἀποδόσει λιγνού κλητήρος Γούλου	» 1,100.—
ι') έξ δομιλῆς πρώην εἰσπράκτορος	» 247.70
ια') ἐκ μὴ καταβληθέντων ἔργων καθηγητῶν διὰ τῶν στέφανον καθηγητοῦ Κόντου	» 100.—
ιβ') εἰς καταβληθέν χαρτόσημον καὶ φύλακτρα μηνῶν Σεπτεμβρίου καὶ Οκτωβρίου	» 70.20
ιγ') ἐκ χαρτοσήμου ἀμεταχειρίστου	» 405.20
ητοι ἐν δλῳ	Δρ. 181,120.21

Εξέθην δρχ ἀκριβῆς ἡ χρηματικὴ διαχείρισις τοῦ ταμίου.

Χρηματόγραφα.

Μετὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ὄπολούπου τῆς χρηματικῆς διαχείρισεως προέβηρεν εἰς τὴν ἔξαρσίνων τῶν χρηματογράφων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν διαφόρων χρηματογράφων προερχομένων ἐκ κληροδοτημάτων. Ο ταρίχος κληθεὶς ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐντὸς τὰ χρηματόγραφα ἢ ἀποδείξεις καταθέσεως παρὰ τῇ Εθνικῇ Τραπέζῃ, εἴρομεν δὲ ὅτι πάντα τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ λογιστηρίου ἀναγραφόμενα χρηματόγραφα ὄπαρχουσι ἀκριβέστερα.

V III

Τοολογισμός.

Προέβηρεν είτα εἰς τὴν ἔξτασιν τοῦ ὄπολού τοῦ Λογιστηρίου κατατίθεντος γενικοῦ ισολογισμοῦ τῆς διαχείρισεως τῆς περιουσίας τοῦ Εθνικοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν 31 Αύγουστου 1909.

Παρεβόλαμεν τὰς ἐγγραφὰς τοῦ ισολογισμοῦ τούτου πρὸς τὰς ἐγγραφὰς τῶν βιβλίων τοῦ Λογιστηρίου, τῶν τε κυρίων καὶ τῶν βοηθών, καὶ εἴρομεν ταῦτα συμφώνως πρὸς ἑκάντα.

Ἐξηπέδασμεν κατόπιν τὰς ἐπελθούσας μεταβολὰς ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1908 μέχρι 31 Αὐγούστου 1909 ἐν τῷ ἐνεργητικῷ καὶ παθητικῷ καὶ ἐνεργαιώδημεν, διε τοις χρεώσεις καὶ αἱ πιστώσεις ἕκαστος μερίδος ἐγένοντο ἀκριβεῖς, ἐπομένως δρθῶς ἔχει ὁ ισολογισμὸς οὗτος.

Ἐγχρηματίζεις ἐπὶ τοῦ ισολογισμοῦ τὴν ἔξην παρατήρησιν, διε τοις τῶν μερίδων ὡς π.χ. ἐν τῇ μερίδῃ «Σκεύη καὶ Ἐπιπλα» «ἄργανα ιατρικῆς καὶ φιλοτεφικῆς σχολῆς» κ.λ.π. αὔξανται ἢ ἀξέιναν αὐτῶν διὰ τῆς προσθήκης τῶν δι' αὐτὰς δαπανηθέντων ποσῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους προκειμένου δμως περὶ πραγμάτων ὄποκαιμένων εἰς ρήσαν, ἔδει γὰρ γίνεσται κατ' ἓτος ἀνάλογος ἐκπιστώσις.

Κληρονομία Σπυρίδωνος Μπαλτατζῆ

Τὰ τῆς κληρονομίας Μπαλτατζῆ ἐποτελοῦσιν (δίσην διαχείρισται κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ κληροδότου).

Η διαχείρισις τοῦ ταρείου εἰς τὰ τῆς κληρονομίας ταῦτας ἔχει ὡς ἔξης:

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1908—31 Αὐγούστου 1909.

Εἰσπράξεις

ὑπόλοιπον τῆς 31 Αὐγούστου 1908, μετενεγκένει εἰς τὴν ἐπομένην διαχείρισιν	
εἰς χρυσὸν Δρ. 584.30	
εἰς τραπεζογραμμάτια	Δρ. 41.123.22
Εἰσπράξεις ἐντὸς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1908-1909 εἰς χρυσὸν »	51,416.20
Εἰσπράξεις ἐντὸς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1908-1909 εἰς τραπεζογραμμάτια	» 14,513.10
Εἰς μεταφορὰν.. Δρ. 52,000.50 Δρ. 55,636.32	

'Εκ μεταφορᾶς.. Δρ. 52,000.50	
εἰς τραπεζογραμμάτια .. Δρ. 55,636.32	

Πληρωματικά

'Επληρώθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς χρυσὸν » 52,000. —	
εἰς τραπεζογραμμάτια	41,432.40
ὑπόλοιπον τῆς 31 Αὐγούστου 1909 Δρ. 0.50 Δρ. 14,203.92	

Προέβημεν καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν γραμματίων εἰσπράξεως καὶ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ εἴρομεν δρθῶς ἔχουσαν καὶ τὴν διαχείρισιν ταῦτα. Τοπικοὶ ἐξηπέδασμαν καὶ τὰ ἐν τῷ λογιστηρίῳ θικιτέρως τυρούλανα β.ελία κληρονομίας Μπαλτατζῆ ὥπο τοῦ ὑπολογιστοῦ κ. Κ. Ἀνδρουλιδάκη καὶ εἴρομεν καὶ ταῦτα ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀποτίθεσι.

2006-2017 ΕΚΠΑ

Καὶ ταῦτα μὲν καθέσσαι ἀφοράει εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ λήξαυτος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, προκειμένου δὲ περὶ τῆς δευτέρας ἐντολῆς τῆς Ση̄ Πρωτανείας, ἡτοι, λαχυράγνωτες ὡπ' ὅψει τῶν τε νέον λογιστικήν νόμον καὶ τὸν περὶ διαχειρίσεως τῶν κληροδοτημάτων νόμον, νὰ ὑποβάλωμεν γνώμην περὶ τοῦ κρίσισθον τρόπου τῆς ἐν τῷ μέλλοντι διεξαγωγῆς τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Πλανεπιστηρίῳ πρὸς ἀποφύγην ἐνδεχομένων δυσχερειῶν, ὡς καὶ τοῦ πρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ συντάπτωνται συμφένως τοῖς τελευταίοις νόμοις οἱ προϋπολογισμοί, ἀσχολούμεθα δητεὶ τὴν σύνταξιν ίδιας ἐκθέσεως, ἢν θὲ ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν Ση̄ Πρωτανείαν, χριτά τῷ πέρατι κύτης.

Μετὰ σεβαστημού

Τ. Επαρχοπόλη

Γ. Αναγνωστόπουλος
Κ. Κιάππες.

ΑΡΧΑΤ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΈΤΟΣ 1909 — 1910

Α'

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Νοελόχος Χ. Ἀποστολίδης τακτικής καθηγητής τῆς Ζωολογίας.

ΚΟΣΜΗΤΟΡΕΣ

Τῆς Θεολογικῆς σχολῆς Ἀγαστός, Διοριζόντος Κυριακός.
 Τῆς Νομικῆς σχολῆς Κωνσταντῖνος Πολυγένης.
 Τῆς Ιατρικῆς σχολῆς Ιωακείμος Πρωτόπουλος.
 Τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς Σπυρίδων Η. Λάζαρος.
 Τῆς σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηρακτικῶν Ἐπιστημῶν Περιλέων Ἀργυρόπούλος.

ΣΤΥΚΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ο Πρύτανης, ο Ἀντιπρύτανης Κυπάρισσος Σπέρφανος, οι πάντες τῶν τυχόδιν Κοσμήτορες καὶ οι καθηγητὲς Μιχαὴλ Κατσούρας, Αηράρτειος Ιωαννόπουλος, Νοελόχος Παζόπουλος, Σπυρ. Κ. Σακελλαρόπουλος.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Παλαμᾶς (Ἀσκληπιοῦ ἀρ. 3).
 Ταρίξεις διδάστωρ Αηράρτειος (Βαλτεστοῦ 46), Λογοτέκνης Σ. Καλεμένος.

Τῶν γραμματεῖς οι διδάκτορες Κωνσταντῖνος Ι. Ξανθοπούλειος (Πατέσια), Πάτρος Βρυζάκης (Λουκιανοῦ ἀρ. 26), Σπαύρος Ἀποστολίδης (Μασσαλίας 1).

Δικηγόρος Σέρλος Μπαλάνος (άδος Ἀριστείδου 14).

Τυπάλληλος; ἐπὶ τοῦ ἀρχείου καὶ τῆς διεκπεραιώσεως; ὁ διδάκτωρ Αηράρτειος Μαγκουρέας (Ἄγ. Νικολάου 1).

Ἄρχιτεκτων Σπυρίδων Ζερβᾶς (Ζαλακόπεια ἀριθ. 5).

Βοηθὸς τοῦ γραρχοῦ τῶν σχολῶν Ν. Ολύμπιος (Κεραμεικοῦ 28).

Βοηθὸς τοῦ γραρχοῦ τῆς Πρυτανείας Ν. Σουβλάκης (Πρυτανείου 2).

Βοηθὸς τοῦ Δογιστηρίου ΙΚ. Ἀνδρούλεθάκης (Σκουφᾶς 3).

Γραφεὺς Αθ. Παπαδημητρίου (Δημοκρίτου 30).

Ἐπιτελέτης Κ. Μαρινάκης (Άγ. Σερίας 18).

Ἄρχικλητὴρ Δ. Πούλος (άδος Σουλίου 6).

Κλητῆρες πάντες, φύλαξ εἰς, καθαριστρὶ δύο.

Β'

ΚΛΗΓΝΗΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΥΦΗΓΗΤΑΙ ΑΥΤΟΥ

Α'. ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΛΗΓΝΗΤΑΙ

Ἀναστάσιος Διοριζόντος Κυριακᾶς καθηγητής τῆς ἐκλησιαστικῆς ιστορίας καὶ τῆς συμβολικῆς (1868)¹⁾.

Ζήριος Ρώσης, καθηγητής τῆς δογματικῆς καὶ χριστιανικῆς θεολογίας (1881).

Ἐμμανουὴλ Ζολώνας, καθηγητής τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐργασίας τῆς Κατηνῆς Διαθήκης καὶ τῆς ἐγκυρωταιδείας τῆς θεολογίας (1893).

1) Αἱ χρονολογίαι ἔργων τοῦ ζευς τοῦ αὐτοτελοῦ φύη ταχικῶν, ἐντόκων ἢ ἐπιτέρων καθηγητῶν.

Περιόδος Λέρος, καθηγητής της πατρολογίας (1897).
Ιωάννης Μεσολωρᾶς, καθηγητής της λειτουργικής καὶ δημοτικής (1898).

Νικόλαος Παπαγεωνόπουλος, ἐπίτιμος καθηγητής τῆς ἑρμηνείας γλώσσης καὶ τῆς ἐρμηνευτικῆς θεολογίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (1907).

ΤΦΗΓΙΤΑΙ

Περιόδος Λαρισάκης, ὑφαγητής τῆς χριστιανικῆς ψοφικού γλογίας.

Κωνσταντίνος Δυοβουνιώτης, διοργανής τῆς ιστορίας τῶν δογμάτων.

Θ. Βορέας, ὑφαγητής τῆς ἑρμηνείας τῆς Η. Διαθήκης καὶ τῆς ἑρμηνείας γλώσσης.

Αγριήτρος Σ. Μπαλάνος, ὑφαγητής τῆς μορφοτοπίας.

Στέφανος Τσαχιλάκης, ὑφαγητής τῆς βιβλικῆς θεολογίας τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Β. ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Στέφανος Στρέττος, ἐπίτιμος καθηγητής¹⁾

Νικόλαος Θαυμαστῆς, καθηγητής τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου (1865).

Αγριήτρος Θεοφρανόπουλος, καθηγητής τοῦ φιλοτεχνικοῦ δικαίου (1876).

Αλκενίσθης Κρασσᾶς, καθηγητής τοῦ φιλοτεχνικοῦ δικαίου (1879).

Ιωάννης Παπαλουκᾶς Εύταξίας, καθηγητής τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου (1881).

1) Ήτε τὸν κ. Σ. Στρέττον ἀπίστειρα κατὰ τὸ παρελθόν ἀκαδημαϊκὸν έτος ἡ Νομικὴ Σχολὴ τῶν τίτλων ἐπίτιμου καθηγητοῦ, φέρει τῷποτε ἀποτίνουσα αὐτῷ διὰ τῶν μαρτυρογράμμων ἐπιστημονικὴν εἰδοσκολίου.

Νικόλαος Καζάζης, καθηγητής τῆς φιλοσοφίας καὶ ἐγκυρωπαίδειας τοῦ δικαίου καὶ προσωρινῆς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας (1887).

Περιόδος Ι. Αγγελόπουλος, καθηγητής τοῦ διοικητικοῦ δικαίου (1887).

Κωνσταντίνος Η. Μολυγένης, καθηγητής τοῦ ἀστικοῦ δικαίου τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν Βυζαντίνων (1895).

Περιόδος Στρέττος, καθηγητής τοῦ διεθνοῦ δικαίου, δημοσίου καὶ ιδιωτικοῦ (1897).

Νικόλαος Γουναράκης, καθηγητής τοῦ ποινικοῦ δικαίου

Ανδρέας Μ. Ανδρεάδης, καθηγητής τῆς δημοσίας οἰκονομίας καὶ στατιστικῆς (1906).

ΤΦΗΓΙΤΑΙ

Αντ. Ροντήρης, ὑφαγητής τοῦ διεθνοῦ δικαίου.

Οθων Φωστηρόπουλος, ὑφαγητής τοῦ γραμμικοῦ δικαίου.

Περιόδος Καλλισπέρης, ὑφαγητής τῆς ιστορίας καὶ τῶν εἰσηγήσεων τοῦ φιλοτεχνικοῦ δικαίου.

Αγριήτρος Οίκονομίδης, ὑφαγητής τοῦ φιλοτεχνικοῦ δικαίου.

Νικόλαος Φαραντάρος, διοργανής τοῦ φιλοτεχνικοῦ δικαίου.

Κωνσταντίνος Βουρνάζος, ὑφαγητής τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Σωτήριος Ιεζαγῆς, ὑφαγητής τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Νικόλ. Σαρίπολος, διοργανής τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.

Αγριήτρος Καστορίχης, διοργανής τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Κωνσταντίνος Βασκείου, διοργανής τοῦ δικονομικοῦ δικαίου.

Διάργ. Φαρδούλης, διοργανής τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Αλέξ. Ν. Διορήδης, διοργανής τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.

Παναγ. Πετρόπουλος, διοργανής τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Κωνστ. Ριβολόπουλος, διοργανής τοῦ ναυτικοῦ δικαίου.

Α. Δελούκας, διοργανής τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου.

Το. Χατζηλουκᾶς, διοργανής τοῦ διεθνοῦ δικαίου.

Κωνστ. Δεμεράζης, διοργανής τοῦ φιλοτεχνικοῦ δικαίου.

Ιωάν. Σημαντήρας, διοργανής τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Παναγ. Αραβαντεύδης, διοργανής τοῦ φιλοτεχνικοῦ δικαίου.

Θρασύδης Γ. Ηεταριεζάς, θρηγυπής του έμπορικου δικαίου.
Δημ. Ηετρανάκος, θρηγυπής του έκκλησιστικού δικαίου.
Ι. Τριανταφύλλοπουλος, θρηγυπής του ρωμαϊκού δικαίου.
Ηλ. Αναστασιάδης, θρηγυπής του έμπορικου δικαίου.
Αλ. Πειργύρης, θρηγυπής της πολιτικής δικαιομέτρων.
Θαλής Καυτσούπης, θρηγυπής της πολιτικής σίχουρημάτων.
Γεώργιος Α. Μπαλής, θρηγυπής του άστικου δικαίου.

Γ. ΤΙΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΙΣ

ΚΑΦΗΓΙΤΑΙ

Σπυρίδων Μαγγίνας, καθηγητής της ἐν τῷ Ἀρστατιστῷ νοσοκομείῳ χειρουργικής κλινικῆς (1874).

Πιόνινης Ζωχεύς, καθηγητής της ἐν τῷ Δημοτικῷ νοσοκομείῳ «Ἐλπίδι» ιατρικής κλινικῆς (1875).

Ρήγας Ι. Νεκολαεζής, καθηγητής τῆς ψυστιολογίας καὶ διευθυντής του ψυστιολογίου (1892).

Μεχαήλ Κατσαρᾶς, καθηγητής τῆς νευρολογίας καὶ τῶν φρενιτίδων νόσων καὶ διευθυντής τῆς ἐν τῷ Διγυνατείῳ νευρολογικής κλινικῆς (1893).

Γεώργιος Ηάφης, καθηγητής τῆς ιατροδικαστικῆς καὶ τοξικολογίας, διευθυντής του ιατροδικαστικοῦ καὶ τοξικολογικοῦ έργαστηρίου (1893).

Νεκόλαος Γ. Μακκάς, καθηγητής της ἐν Δημοτικῷ νοσοκομείῳ «Ἐλπίδι» ιατρικής κλινικῆς (1893).

Νεκόλαος Πεζόπουλος, καθηγητής τῆς παθολογικῆς ανατομίας καὶ διευθυντής του παθολογικοῦ θυματορείου (1893).

Εὐάγγελος Καλλιεντζής, καθηγητής τῆς έγχειρητικῆς καὶ τῆς τοπογραφικῆς άγατομίας, διευθυντής τῆς χειρουργικῆς καὶ τοπογραφικῆς συλλογῆς καὶ διευθυντής τῆς ἐν τῷ Ἀρστατιστῷ γυγκικολογικής κλινικῆς (1899).

Γεώργιος Σιλεύθερνος, καθηγητής τῆς άγατομικῆς καὶ διευθυντής του άγατομείου.

Γεώργιος Γαζέπης, καθηγητής τῆς ὀφθαλμολογίας καὶ διευθυντής του ὀφθαλμοστρείου (1899).

Κωνσταντίνος Σάββας, καθηγητής τῆς ὄγιεινῆς καὶ μικροβιολογίας καὶ διευθυντής του ὄργαστηρίου τῆς ὄγιεινῆς καὶ μικροβιολογίας (1900).

Νεκόλαος Καλλιεντζής, καθηγητής τῆς φρυγκαλογίας καὶ διευθυντής του φρυγκαλογικοῦ έργαστηρίου (1911).

Θεόδωρος Ζαχέρης, καθηγητής τῆς ἐν τῷ Δημοτικῷ νοσοκομείῳ (Ἐλπίδι) χειρουργικής κλινικῆς (1902).

Γεράσιμος Φωκᾶς, καθηγητής τῆς ἐν τῷ Δημοτικῷ νοσοκομείῳ «Ἐλπίδι» χειρουργικής κλινικῆς (1902).

Ιωαννίδης Πρωτόπουλος, καθηγητής τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ τῶν νοσημάτων του δέρματος καὶ διευθυντής του νοσοκομείου τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων (1902).

Δημ. Κατσαρινόπουλος, καθηγητής τῆς χειρουργικῆς παθολογίας καὶ διευθυντής του οροντιστηρίου τῆς χειρουργικῆς παθολογίας (1903).

Χρ. Μαλανδρίνος, καθηγητής τῆς παιδιατρικῆς (1907).

Κωνστ. Λούρος, καθηγητής τῆς μακεντεικής καὶ διευθυντής του ρυγιευτηρίου (1908).

ΤΦΗΓΙΤΑΙ

Γεώργ. Τζανετόπουλος, θρηγυπής τῆς ημυτικολογίας.

Κωνστ. Λαγενής, θρηγυπής τῆς μακεντεικής.

Άντ. Καλλιεβωκᾶς, θρηγυπής τῆς ιατροδικαστικής.

Άντ. Κενθόνης, θρηγυπής τῆς μακεντεικής.

Γεώργ. Καρυοφύλλης, θρηγυπής τῆς εἰδικῆς νοσολογίας.

Βαρθολόμ. Γκέζης, θρηγυπής τῆς χειρουργικῆς παθολογίας.

Δημ. Δημητριανός, θρηγυπής τῆς θεολογίας καὶ λαζανολογίας.

Μενέλαιος Σικεύρραφος, θρηγυπής τῆς γενικῆς παθολογίας.

Εμμανουὴλ Παυλένης, θρηγυπής τῆς εἰδικῆς νοσολογίας.

Άλκιμησάνης Παπαπαναγιώτου, θρηγυπής τῶν νοσημάτων τῶν παίδων.

Αντώνιος Χρηστοπούλος, θρηγυπτής της γενικής παθολογίας.

Σπυρίδων Καραβασέλης, θρηγυπτής των νοσηράτων τῶν παιδών.

Γ. Κοροκλός, θρηγυπτής τῆς χειρουργικής.

Θεόδωρος Σαχτούρης, θρηγυπτής τῆς ραιευτικής.

Μιχαήλ Ιάκωντας, θρηγυπτής τῆς έγγειαρριτικής καὶ χειρουργικής.

Τζήλ. Μητσούτσης, θρηγυπτής τῆς νευρολογίας καὶ τῶν νευρο-
κῶν γένων.

Εμμανουὴλ Εκυαρτίλος, θρηγυπτής τῆς λαρυγγολογίας,
ωτολογίας καὶ βιολογίας.

Δημήτριος Μεγαλόπουλος, θρηγυπτής τῆς ραιευτικής.

Κωνσταντίνος Παπαγεώνης, θρηγυπτής τῶν νοσημάτων
τῶν παιδών.

Γ. Παπαδιανέλεων, θρηγυπτής τῶν νοσημάτων τῶν παιδών.

Πειδρύγος Αθένας, θρηγυπτής τῆς δρθαλμιολογίας.

Κωνσταντίνος Μελισσενῆς, θρηγυπτής τῆς θηλατομικής καὶ¹
Ιστολογίας.

Νεκόλαος Αλεξεζάπος, θρηγυπτής τῆς χειρουργικής.

Πιούνης Φαραντάτος, θρηγυπτής τῶν συφλιδικῶν καὶ¹
δερματικῶν νοσημάτων.

Σπυρίδων Καβαλάς, θρηγυπτής τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας.

Δημοσθένης Τριανταφυλλίδης, θρηγυπτής τῆς εἰδικής νο-
σολογίας.

Νεκόλαος Πετσάλης, θρηγυπτής τῆς ραιευτικής καὶ γυναι-
κολογίας.

Σ. Ζερβός, θρηγυπτής τῆς γυναικολογίας.

Άριστειδης Πλανᾶς, θρηγυπτής τῶν ἀφροδιτίων νοσημάτων.

Άριστοτέλης Κούζης, θρηγυπτής τῆς ιστορίας τῆς ιατρικῆς.

Γεώργ. Λυρπερόπουλος, θρηγυπτής τῆς εἰδικῆς παθολογίας.

Κωνσταντ. Μαυράκης, θρηγυπτής τῆς γενικῆς παθολογίας.

Κωνσταντ. Παυλούσης, θρηγυπτής τῶν πατείδικῶν νοσημάτων.

Κωνσταντ. Τσιριανάκης, θρηγυπτής τῆς νευρολογίας.

Διονύσιος Γρεαντάφυλλος, θρηγυπτής τῆς νευρολογίας.

Γεώργιος Κομπετάτος, θρηγυπτής τῆς δρθαλμιολογίας.

Κωνστ. Μέρρηγκας, θρηγυπτής τῆς χειρουργικής.

Τσον Μπίστης, θρηγυπτής τῆς δρθαλμιολογίας.

Σ. Χαρακής, θρηγυπτής τῆς δρθαλμιολογίας.

Αθ. Τραχίλης, θρηγυπτής τῆς συφιλιδολογίας.

Μ. Θίκονομάκης, θρηγυπτής τῆς γυναικολογίας καὶ φυχιατρικής.

Γ. Γλαράκης, θρηγυπτής τῆς γυναικολογίας καὶ ραιευτικής.

Π. Ροντόπουλος, θρηγυπτής τῆς γενικῆς παθολογίας.

Χαρ. Δασκαλόπουλος, θρηγυπτής τῆς εἰδικῆς νοσολογίας.

Αγγελος Μωρέστης, θρηγυπτής τῆς ραιευτικής.

Γερ. Χαλκιόπουλος, θρηγυπτής τῆς ραιευτικής καὶ γυναι-
κολογίας,

Φίλεος Ζανέττος, θρηγυπτής τῆς δερματολογίας καὶ συφι-
λιδολογίας.

Κ. Λαζέρης, θρηγυπτής τῆς γυναικολογίας.

Μεχ. Παπαθανασόπουλος, θρηγυπτής ωτολογίας, λαρυγγο-
λογίας καὶ βιολογίας.

Τσον. Χρυσοσπάθης, θρηγυπτής δρθωτικῶν καὶ χειρουργικῶν
νοσημάτων τῶν παιδών.

Θωμ. Σκάσης, θρηγυπτής τῆς πειραματικῆς παθολογίας.

Αγγελεκή Παναγιωτάτου, θρηγυπτής τῆς Επιδεσμολογίας.

Απ. Παπαδόπουλος, θρηγυπτής τῆς φαρμακολογίας καὶ¹
θεραπευτικής.

Χαρ. Ηρακόπουλος, θρηγυπτής τῆς νευρολογίας καὶ¹
φυχιατρικής.

Τσον. Θεοδωρίδης, θρηγυπτής τῆς εἰδικής νοσολογίας.

Διον. Λυρέσσας, θρηγυπτής τῆς δρθαλμιολογίας.

Παναγ. Φραγκόπουλος, θρηγυπτής τῆς χειρουργικῆς.

Γ. Καρδαμάτης, θρηγυπτής τῶν νοσημάτων τῶν θερμῶν χωρῶν.

Σ. Βλαδικανός, θρηγυπτής τῆς νευρολογίας καὶ φυχιατρικής.

Μελ. Γεωργόπουλος, θρηγυπτής τῆς εἰδικής νοσολογίας.

Παν. Κεφαλήνος, θρηγυπτής τῆς Ηπιδιατρικῆς.

Γερ. Σκιαδᾶς, θρηγυπτής τῶν ἀφροδιτίων νοσημάτων.

Δ. Θεοδωρίδης, θρηγυπτής τῆς ραιευτικής καὶ γυναικολογίας.

Δ. ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Γεώρ. Μιστριώτης, καθηγητής της Ελλην. φιλολογίας (1868).
Γεώρ. Ν. Χατζεδάκης, καθηγητής της γλωσσολογίας (1885).
Σπ. Η. Λάρισρος, καθηγητής της γενικής ιστορίας (1887).
Σπ. Βάσης, καθηγητής της λατινικής φιλολογίας (1887).
Σπ. Κ. Σακελλαρόπουλος, καθηγητής της λατινικής φιλολογίας (1890).

Δημ. Πλατσόπουλος, καθηγητής της γενικής ιστορίας (1880).

Νικόλαος Γ. Πολέτης, καθηγητής της ελληνικής μυθολογίας, θνατεύθητος αὐτῷ και τοῦ μαθήματος της ελληνικής δραχαιολογίας, έποις της άρχαιολογουμένης ιστορίας τοῦ πολιτικοῦ, τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ τοῦ ιδιωτικοῦ βίου τῶν Ελλήνων (1890).

Παύλος Καροκένης, καθηγητής της ιστορίας τῶν ελληνικοῦ βίουν (1893).

Μαργαρέτης Εύγγελης, καθηγητής της ιστορίας της φιλοσοφίας (1894).

Πρηγγόριος Περναρδάκης, καθηγητής της ελληνικής φιλολογίας (1898).

Παναγιώτης Καββαδίας, γενικής ἔφορος τῶν δραχαιοτήτων, ἐπίτιμος καθηγητής της ιστορίας της δραχίας πέχητος καὶ τῆς ιστορίας της δραχαίρητος (1904).

Χρήστος Τσούντας, καθηγητής της ιστορίας της δραχίας πέχητος καὶ τῆς ἐπιγραφικής (1904).

ΥΦΗΓΗΤΑΙ

Κυριάκος Δ. Μυλωνᾶς, υφηγητής της δραχαιολογίας.
Αντ. Κρυστουβάλης, υφηγητής της ιστορίας της φιλοσοφίας.
Άλ. Φιλαθελφεύς, υφηγητής της δραχαιολογίας.
Γεώρ. Παρδάκης, υφηγητής της διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων ελλήνων συγγραφέων.

Θεόφ. Κακριδής, υφηγητής τῶν λατινικῶν γραμμάτων.

Ναζ. Εξαρχόπουλος, υφηγητής της παιδαγωγικῆς.

Ε. ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Κωνσταντίνος Μητσόπουλος, καθηγητής της γεωλογίας καὶ δρυκτολογίας καὶ ἔφορος τοῦ δρυκτολογικοῦ καὶ Πετρογραφικοῦ τμήματος τοῦ Φυσιογραφικοῦ μουσείου (1875).

Παύληνης Ν. Χατζεδάκης, καθηγητής τῶν διαφορικῶν καὶ σλοκληρωτικῶν λογισμῶν (1884).

Κυπάρισσας Στέφανος, καθηγητής τῆς γεωμετρίας καὶ ἀλγερίας (1884).

Τερολέων Α. Αρραρόπουλος, καθηγητής τῆς φυσικῆς καὶ διευθυντής τοῦ ἐργαστηρίου τῆς πειραματικῆς φυσικῆς (1884).

Αναστ. Κ. Λαρ. Ζέργης, καθηγητής τῆς φαρμακευτικῆς χρυσίας καὶ διευθυντής τοῦ φαρμακευτικοῦ φροντιστηρίου (1892).

Σπ. Εμ. Μηλιαράκης, καθηγητής τῆς βοτανικῆς, διευθυντής τοῦ Βοτανικοῦ κήπου καὶ Βοτανικοῦ μουσείου καὶ ἐργαστηρίου (1893).

Νεκρλ. Χ. Αποστολέων, καθηγητής τῆς ζωολογίας καὶ ἔφορος τοῦ Ιατρολογικοῦ τμήματος τοῦ Φυσιογραφικοῦ μουσείου (1894).

Δημήτρεος Αθηνάρητης, ἐπίτιμος καθηγητής τῆς δεσμονομίας, διευθυντής τοῦ Λατεραρικοπειού.

Νεκρλ. Π. Χατζεδάκης, καθηγητής τῆς ζωαλήσεως (1904).

Θεόδωρος Γ. Σκαρφος, καθηγητής τῆς γεωλογίας καὶ παλαιοντολογίας καὶ ἔφορος τοῦ γεωλογικοῦ καὶ παλαιοντολογικοῦ τμήματος τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου (1906).

Κωνστ. Σέγγελης, καθηγητής τῆς φυσικῆς χημείας, ὄντας; αὐτῷ προσωρινῶς τῇ διεύθυνσει τοῦ Χημείου (1906).

Πασάλειος Αθηνάρητης, καθηγητής τῆς θεωρητικῆς καὶ παραμετρικῆς φυσικῆς (1906).

ΥΦΗΓΗΤΑΙ

Τηλέμ. Κορνηνός, διηγητής τῆς φαρμακευτικῆς χημείας.

Αθανάσιος Καραγιαννέης, διηγητής τῶν μαθηματικῶν.

Προκόπιος Δ. Ζαχαρίας, διηγητής τῆς θεωρητικῆς καὶ ἐφημεροσύνης χημείας.

Γεώργιος Ρεμούνδος, θρηγυπτής τῶν μαθηματικῶν.

Θεόδ. Βαρούνης, θρηγυπτής τῆς γεν. πειραματικῆς χρησίας.

Παναγιώτης Ζερβός, θρηγυπτής τῶν μαθηματικῶν.

Γεώργ. Μαθιαεύπουλος, θρηγυπτής τῆς θρηγανικῆς χρησίας.

Δημ. Ε. Τσακαλώτος, θρηγυπτής τῆς γενικῆς πειραματικῆς χρησίας.

Κωνστ. Ιτένης, θρηγυπτής τῆς γενικῆς χρησίας.

Κωνστ. Α. Κτενάς, θρηγ. τῆς δρυκτολογίας καὶ γεωγνωσίας.

ΙΩ. Γ. Ησαΐας, θρηγυπτής τῆς γενικῆς χρησίας.

Γ'.

ΑΙ ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΣΤΑΛΟΓΑΙ

© 2006-2017 ΕΚΠΑ

1) Τὸ φυσιογραφικὸν μουσεῖον. Τοῦτο ἀποτελεῖται: α') 'Ἐκ τοῦ ζωολογικοῦ τρίματος, ἔφορος αὐτοῦ ὁ καθηγητής τῆς ζωολογίας **Ν. Χ. Αποστολίδης**, ἐπιμελητής ὁ **Θεοβάλδος Κρύπτης**, εἰς βοηθός καὶ εἰς φύλαξ. β') 'Ἐκ τοῦ δρυκτολογικοῦ καὶ πετρογραφικοῦ τμήματος, ἔφορος αὐτοῦ ὁ καθηγητής τῆς γεωλογίας καὶ δρυκτολογίας **Κ. Μπεδόπουλος**, ἐπιμελητής ὁ διδάκτωρ **Νικόλαος Γερμανός**, εἰς βοηθός καὶ εἰς φύλαξ. γ') 'Ἐκ τοῦ γεωλογικοῦ καὶ παλαιοντολογικοῦ τμήματος, ἔφορος ὁ καθηγητής τῆς γεωλογίας καὶ παλαιοντολογίας **Θ. Σκούφος**, εἰς φύλαξ.—'Η εἰσόδος εἰς τὰς ζωολογικὰς συλλογὰς ἐπιτρέπεται τοῖς πᾶσι κατὰ πάσαν Τετάρτην καὶ κατὰ πάν Σάββατον ἀπὸ δύος 9ης μέχρι μεσημέριας.

2) Τὸ βοτανικὸν μουσεῖον καὶ ἔργαστριον. 'Ἐφορεις ὁ καθηγητής τῆς βοτανικῆς **Σπυρίδων Μπλιαρόπουλος**, εἰς βοηθός καὶ εἰς κλητήρα.

3) Τὸ ἔργαστριον τῆς παιδαριατρικῆς φυσικῆς. Διευθυντής

τούτου ὁ καθηγητής τῆς φυσικῆς **Τιμολέων Αργυρόπουλος**, ἐπιμελητής ὁ διδάκτωρ **Γεώργιος Αθανασιάδης**, παρασκευαστής ὁ **Γεώργιος Μαρινάκης**, εἰς βοηθός, εἰς χριτεγνήτης τῶν δργάνων καὶ εἰς ὑπηρέτης.

4) Τὸ χημείον. Διευθυντής αὐτοῦ ὁ καθηγητής τῆς φυσικῆς χημείας **Κ. Ζέγγελης**, ἐπιμελητής δ' αὐτοῦ ὁ διδάκτωρ **Δημ. Ε. Τσακιλώτος**, ὑπεπιμελητής ὁ διδάκτωρ **Β. Ησαΐας**, παρασκευαστής ὁ διδάκτωρ **Πάτροκλος Κροντηρᾶς**, δύο βοηθοῖς, εἰς κλητήρα καὶ εἰς καθηριστής.

5) Τὸ φαρμακευτικὸν φροντιστήριον. Διευθυντής αὐτοῦ ὁ καθηγητής **Α. Κ. Δαυβέργης**, ἐπιμελητής ὁ διδάκτωρ **Τιλέμαχος Κομνηνός**, ὑπεπιμελητής ὁ **Έμμ. Εμμανουήλ**, δύο βοηθοῖς καὶ εἰς κλητήρα.

6) 'Η φαρμακολογικὴ συλλογὴ. Διευθυντής αὐτῆς ὁ καθηγητής τῆς φαρμακολογίας καὶ τοῦ φαρμακολογικοῦ ἐργαστηρίου **Ν. Καζανικούνης**, ἐπιμελητής ὁ φραγματοποιὸς **Στέφανος Λεοντίδης**, εἰς βοηθός καὶ εἰς κλητήρα.

7) Τὸ τοξικολογικὸν καὶ ιατροδικαστικὸν φροντιστήριον. Διευθυντής αὐτοῦ ὁ τακτικὸς καθηγητής **Γ. Βάφας**, ἐπιμελητής ὁ διδάκτωρ **Ιω. Γεωργιάδης**, εἰς βοηθός καὶ εἰς κλητήρα.

8) Τὸ ἀνατομικὸν φροντιστήριον. Διευθυντής μὲν αὐτοῦ ὁ καθηγητής τῆς θυμωτομικῆς **Γ. Σκλαβούνος**, ἐπιμεληταὶ δέ οἱ διδάκτορες **Γ. Κοδυετάτος** καὶ **Νικ. Μιχαλακέας**, δύο βοηθοῖς καὶ δύο κλητήρες.

9) Τὸ παθολογικὸν ἀνατομεῖον. Διευθυντής αὐτοῦ ὁ καθηγητής τῆς γενικῆς παθολογικῆς ἀνατομίας **Ν. Πεζόπουλος**, ἐπιμεληταὶ οἱ διδάκτορες **Κωνστ. Μελισσηνός**, **Γεώρ. Ματθαιόπουλος** καὶ **Σωκρ. Φωτεινός**, δύο βοηθοῖς καὶ εἰς κλητήρα.

10) Τὸ φυσιολογεῖον. Διευθυντής ὁ καθηγητής τῆς φυσιολογίας **Ρίγας Νικολαΐδης**, ἐπιμελητής ὁ διδάκτωρ **Σπυρίδων Δονάτας**, δύο βοηθοῖς, εἰς τεχνίτης καὶ εἰς ὑπηρέτης.

11) Μουσεῖον ἀνθρωπολογικὸν καὶ τῶν ἀρχαίων πατρίων λειψάνων. Διευθυντής αὐτοῦ ὁ διδάκτωρ **Κλών Στέφανος**. Αἱ συλλογαὶ αὐτοῦ καὶ ἡ βιβλιοθήκη προστιχία καθ' ἐκάστην.

12) 'Η χειρουργικὴ καὶ τοπογραφικὴ συλλογὴ καὶ τὸ ἔρ-

γαστήριον τῆς ἐγχειροπτικῆς. Διευθυντής αὐτῆς ὁ καθηγητὴς **Εὐάγγελος Καλλιοντζῆς**, ἐπιμελητὴς ὁ διδάκτωρ **Μιχ. Καντᾶς**, δύο βοηθοῖς καὶ εἰς ὑπερέτης.

13) Τὸ δέργαστήριον τῆς ύγιεινῆς καὶ μικροβιολογίας. Διευθυντής αὐτοῦ ὁ καθηγητὴς **Κωνστ. Σάββας**, ἐπιμελητὴς ὁ διδάκτωρ **Ιωάν. Παπασωτηρίου**, εἰς βοηθὸς καὶ εἰς ὑπερέτης.

14) Τὸ φροντιστήριον τῆς χειρουργικῆς παθολογίας. Διευθυντής αὐτοῦ ὁ καθηγητὴς **Κωνστ.** **Σάββας**, ἐπιμελητὴς ὁ διδάκτωρ **Ιωάν. Παπασωτηρίου**, εἰς βοηθὸς καὶ εἰς ὑπερέτης.

15) Τὸ δέργαστήριον τῆς θεωρητικῆς φυσικῆς. Διευθυντής αὐτοῦ ὁ καθηγητὴς **Βασίλ. Αλγινήτης**, εἰς βοηθὸς καὶ εἰς ὑπερέτης.

Ἐκτὸς δὲ ταύτων ἀνάκρουσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον:

16) Η πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη, ἥπερ εἶναι διοικητικῶς ἕνωρένη μετὰ τῆς Ἐθνικῆς. Ἐφόρος αὐτῆς ὁ **Δημ. Καυπούργλους**, ἐπιμελητὴς τοῦ τμήματος τῶν χειρογράφων ὁ **Θ. Βολίδης**, καὶ βιβλιοφύλαξ ὁ ὑφυγγάτης **Μιχ. Δέσφης**, βιβλιοφύλακες **Ν. Π. Κιάππει** καὶ **Μιχ. Καρατζᾶς**, δύο βοηθοῖς καὶ τρεῖς κλητῆρες.

17) Η νομισματικὴ συλλογὴ συνπαρένη μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, οὗτογενεὶς διευθυντής εἶναι ὁ διδάκτωρ **Ιωάν. Σβορώνος**, βοηθὸς δὲ νομισματογράφων ὁ **Κων. Κωνσταντόπουλος**.

(Σημ. Ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ γίνεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ διδασκαλίας θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν μαθημάτων τῆς νομισματικῆς ἐπιστήμης, ὃν δύνανται νὰ ἔκροωνται οἱ φοιτηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ἔφοροι καὶ ἐπιμεληταὶ ἀρχαιοτήτων, οἱ ραθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν καλῶν τεχνῶν, οἱ τοῦ διδασκαλείου καὶ πᾶς ἄλλος: ἴδιας πρὸς τοῦτο τυχόν ἀδείας τοῦ διδάσκοντος ἡ τῆς Πρωτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου).

Εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς τοῦ Πανεπιστημίου συλλογὰς καταλέγονται καὶ οἱ βιβλιοθῆκαι τῶν φροντιστηρίων, προσειταὶ εἰς τοὺς μετέχοντας τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων φοιτητάς. Τὰ ἔχοντα βιβλιοθήκας φροντιστηρία εἴναι τὰ ἔξι:

Α'. Φροντιστήριον τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καὶ πατρολογίας, τοῦ καθηγητοῦ **Γ. Αέρβου**.

Β'.-Δ'. Φροντιστήρια θεολογικὰ τῷ καθηγητῷ **Ζ. Ρώση**, **Ε. Ζολώτα**, καὶ **Ι. Μεσολωδᾶ**.

Ε'. Φροντιστήριον τῆς νομικῆς σχολῆς. (Ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τούτῳ παρίλαμβνεται καὶ ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ἀνιδίμου καθηγητοῦ **N. Δημητρίου**, κληροδοτήσαντος ταύτην εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πρὸς χρήσιν τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ).

Γ'. Φροντιστήριον μαθηματικὸν τοῦ καθηγητοῦ **I. N. Χατζηδάκι**.

Δ'. Φροντιστήριον γλωσσολογικὸν τοῦ καθηγητοῦ **G. N. Χατζηδάκι**.

Η'. Φροντιστήριον φιλολογικὸν τοῦ καθηγητοῦ **G. N. Βερναρδίδακη**.

Θ'.—Ι'. Φροντιστήρια τῆς λατινικῆς φιλολογίας τῶν καθηγητῶν **S. Βάση** καὶ **S. K. Σακελλαροπούλου**.

ΙΑ'. Φροντιστήριον φιλοσοφικὸν τοῦ καθηγητοῦ **M. Εὐαγγελίδη**.

ΙΒ'. Φροντιστήριον ιστορικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν τῶν καθηγητῶν **S. P. Λάζαρου**, **N. G. Πολίτου**, **H. Καΐδαδία** καὶ **X. Τσούντα**. Πλὴν τῆς βιβλιοθήκης, ἀποτελουμένης κυρίως ἐκ βιβλίων ιστορικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ μιθολογικῶν καὶ πινάκων παλαιογραφικῶν, γεωγραφικῶν, άσχαιολογικῶν, ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τούτῳ ὑπάρχει καὶ συλλαγὴ φωτογραφικῶν πλακών πρὸς διδασκαλίαν διὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων.

Αἱ ἀσκήσεις τῶν φοιτητῶν τοῦ φροντιστηρίου τούτου, κατὰ τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 22 Φεβρουαρίου 1906, συρπληροῦνται: δι' ἐπισκέψεως τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ τῶν ιστορικῶν τόπων καὶ διὰ διδασκαλίας ἐν αὐτοῖς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1. — Βοτανικός κήπος.

(Παρό την θερμή διάρκεια).

Διευθυντής ο καθηγητής της βοτανικής **Σπ. Μπλιαδάκης**, Επιμελητής ο διδάκτωρ **Βασίλ. Τούντας**, είς αρχαικοπουρδή καὶ δός έργάται.

2) — Λημοτικόν Νοσοκομεῖον ἡ «Ελπίς».

(Όδός Αγιαδημίας).

Διευθυνταὶ τῷ κλινικῷ οἱ καθηγηταὶ: **Τιθάννης Ζωγιός** τῆς ιατρικῆς κλινικῆς, **Νικόλαος Μακκάς** τῆς ιατρικῆς κλινικῆς, **Θεόδωρος Ζαΐζης** τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς καὶ **Γεράσ. Φωκᾶς** τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς. Διευθυντής τοῦ νοσοκομείου ὁ ίατρὸς **Αντ. Βάθης**. Επιμεληταὶ τὴν μὲν ιατρικῆς κλινικῆς τοῦ **Ν. Μακκά** οἱ διδάκτωρ **Πω. Δημητριάδης**, τῆς δὲ ιατρικῆς τοῦ **Ι. Ζωγιοῦ** οἱ διδάκτωρ **Γ. Κοντέας**, τῶν χειρουργικῶν κλινικῶν, τῆς μὲν τοῦ καθηγητοῦ **Θ. Ζαΐζη** οἱ διδάκτωρ **Κών. Βασιλείου**, τῆς δὲ τοῦ καθηγητοῦ **Γ. Φωκᾶ** οἱ διδάκτωρ **Ριχάρδος Λιβαθινόποιλος**, τέσσαρες διδάκτορες θοκθοί τῶν καθηγητῶν καὶ δύο οπηρέται.

3. — Ηαιδιατρική κλινική.

(Ἐν τῷ Βρεφοκομείῳ δόδος Πειραιῶς).

Διευθυντής ο καθηγητής τῆς παιδιατρικῆς **Χρῆστος Μαλονδρίνος**, Επιμελητής ο διδάκτωρ **Μάρκος Τζουμάρας**.

4. — Μαιευτική κλινική.

(Ἐν τῷ Μαιευτηρίῳ δόδος Αγιαδημίας).

Διευθυντής ο καθηγητής τῆς μαιευτικῆς **Κωνσταντ. Λαζαρός**, Επιμελητής ο διδάκτωρ **Τιθάννης Ταρθούλης**.

5. — Οφθαλματρική κλινική.

(Ἐν Οφθαλματρείῳ δόδος Πανεπιστημίου).

Διευθυντής ο καθηγητής τῆς οφθαλμολογίας **Γεώρ. Γαζέπης**, Επιμελητής ο διδάκτωρ **Νικόλαος Σπυρόπουλος**, δύο θοκθοί.

6. — Κλινική άφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων.

Διευθυντής ο καθηγητής τῶν άφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων **Βασίλειος Πρωτόπουλος**, Επιμελητής ο διδάκτωρ **Γεώρ. Φωτεινός**, εἰς βοηθός.

7. — Αρεταίειον νοσοκομεῖον.

Χειρουργική καὶ γυναικολογική κλινική Θεοδάρην καὶ Ελένης Αρεταίων.

(Όδός Κηφισίας).

Χειρουργική κλινική.

Διευθυντής ο καθηγητής **Σπυρίδων Μαγγίνας**, Επιμελητής ο διδάκτωρ **Έμμανουήλ Κοντολέων**, έσωτερος βοηθός ο διδάκτωρ **Τιθάννης Στουπάθης**.

Γυναικολογική κλινική.

Διευθυντής ο καθηγητής **Εὐάγγελος Καλλιαντζῆς**, βοηθός ίατρὸς ο διδάκτωρ **Πλαίας Μπακατσούλας**.

Εἰς ψηφιτέρας τὰς κλινικὰς οίκονομικὸς διαχειριστής ο **Α. Ρούπης**, διευθύνοντας οίκονόμος η κ. **Κορίννα Κρυώνη**, έπτὰ νοσοκόμαις, εἴς θυρωρός, εἰς φροντιστής, εἰς αντούρης καὶ ἀνάλογον οπηρετικόν προσωπικόν.

8. — Αίγιαρτειον νοσοκομεῖον.

(Όδός Κηφισίας).

Νευρολογική κλινική διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ **Μιχαήλ Κατσαρᾶ**. Επιμελητής ο διδάκτωρ **Οφέστης Αδαμαντίδης**, βοηθός ο διδάκτωρ **Κωνστ. Μάνθος**, οίκονομοικός διαχειριστής ο

Άντ. Ρουτάρης, Βιβλιογράφος της Ελλήσα Σιαπάνη, τρεις αρχινοστοχόροι, δύο καθηγητές, Ιματιορύλαξ, Θυρωφός και σκάλογον οπηρετικόν προσωπικόν.

9. — Ἀστυκλινική.

(Οδός Ἀκαδημίας).

Διευθυντής ὁ καθηγητής τῆς φαρμακολογίας **Ν. Καζακούνης**.
Τυποδιευθυντής ὁ καθηγητής **Γ. Βάφας**.

Επιμελητής τῆς ἀστυκλινικῆς ὁ διδάκτωρ **Ν. Μιχαλίδης**.
Βοηθός τοῦ α' τμήματος ὁ ιατρὸς **Μ. Σακόρραφος**.

»	β'	»	»	A. Τσέλιος.
»	γ'	»	»	Αἰον. Τριαντάφυλλος.
»	δ'	»	»	Σπ. Δούρος.

Ἐπίτιμοι ιατροὶ οἱ κ. **Ιω. Μπιώτης**, **Ν. Πετρόπουλος**,
Κ. Μέρουγκας, **Κ. Γεωργαντάς**, **Βασ. Δεκάζος**. Υπόθεση
οὐδὲ ιατροὶ οἱ κ. **Ι. Μ. Καρδιτσῆς** καὶ **Ι. Χατζηπόπυλτρος**.

Φαρμακοποιὸς ὁ παραχειρούχος **Γεώρ. Λεώνης**, εἰς κλησήν καὶ
εἰς ὑπηρέτην,

Ἡ Ἀστυκλινικὴ εἶναι προστή εἰς τοὺς διδάκτορες τῆς ιατρικῆς
καθ' ἑκάστην, ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 12ης π. μ. καὶ ἑκὰ τῆς 2ης μέ-
χρι τῆς 7ης π. μ.

10. — Ἀκαδημαϊκὸν γυμναστήριον.

(Οδός Χαιράντων Τρικούπη).

Διευθυντής αὐτοῦ ὁ **Σπύρ. Αρβανίτης**. Γερακταῖ **Απόστ.**
Πικίδης, **Κωνστ. Αδαμόπουλος**, **Βασ. Οίκονομόπουλος**,
Πέτρος Μαγισσοπούλης, **Ιατρὸς Βασ. Λαζαρίκης**. Διδάσκαλος
ὑπλοικαχτικῆς **Α. Τουμπογιάννης**, εἰς ἐπιστάτην, εἰς ὑπηρέτην.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΕΞΑΜΗΝΟΝ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΕΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1909-1910

ΔΙΔΑΧΕΕΝΤΩΝ

ΕΝ ΤΩΙ ΕΘΝΙΚΩΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ
ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

5—6 π. μ.

Κυριάκος (Α. Διογκόνης) τακτικὸς καθηγητής.

- 1) Ἐκκλησιαστικὴν Ιστορίαν, Τρίτην, Τετάρτην καὶ Πέμπτην.
- 2) Φροντιστήριον Ἐκκλησιαστικῆς Ιστορίας, Δευτέραν.

11—12 π. μ.

Ρόθις (Ζῆκος) τακτικὸς καθηγητής.

- 1) Δογματικήν, Δευτέραν.
- 2) Χριστιανὴν Ήθικήν, Τετάρτην.
- 3) Ἐν τῷ δογματικῷ φροντιστήρῳ ἔργηναιαν δογματικῶν πογ-
γαρμάτων Ἑλλήνων πατέρων καὶ ἀνέπτυξιν δογματικῶν ζητηράτων
Παρασκευήν.

4—5 π. μ.

Ζορώνης (Ἐμμανουὴλ) τακτικὸς καθηγητής.

- 1) Ἐγκυλοπαιδίαν σῆς Θεολογίας, Δευτέραν, 4—5 π. μ.
- 2) Βιβλικὴν Ιστορίαν, Τρίτην καὶ Πέμπτην 4—5 π. μ.